

ERDEY • FERENC
ENGESZTELJÜK
MÁRIA
SZIVÉT

SZALÉZI • MŰVEK

49. Erdey Ferenc

ENGESZTELŐ SZENTMISEÁLDOZAT

112 oldal, ára 1.50 P.

50. Dutil Gaston

SZENTMISÉD ÉS ÉLETED

72 oldal, III. kiadás, 1.50 P

51. P. Considine

REMÉNYKEDJUNK ISTENBENI

136 oldal, ára 2.— P

52. P. Considine

AZ ISTENI KISDED TANITÁSA

48 oldal, ára 1.— P.

53. Erdey Ferenc

ENGESZTELÉS

106 oldal, ára 1.70 P.

ENGESZTELJUK MÁRIA SZIVÉT!

LELKIÉLET KISKÖNYVEI

57.

ERDEY FERENC

ENGESZTELJÜK
MÁRIA SZIVÉT

ELMÉLKEDÉSEK
SZENTÓRÁRA

SZALÉZI MŰVEK

Nihil obstat. Carolus Szitkey S. S. censor
dioecesanus.

Imprimatur No. 1315/1944. Vacii, die 6-a
Martii 1944. † Josephus Episcopus Vacienſis.

9235 — Don Bosco Nyomda, Rákospalota,
Horthy M.-út 97. (Felel: Sarkadi J. Alajos.)

KÖSZÖNTŐ

Az élet vándorának, amikor a messze idegenben rója vándorlásának útjait, az melegíti szívét és ad erőt a fáradtságban, hogy van valaki, aki gondol reá, aki szerető szívvel aggódik érte és várja őt haza!

Az emberiség soha nem érezte ennyire, mint most, hogy vándorlásának szenvedései, elhagyatottságának kínjai között neki is csak ez az egyetlen vigasztalás maradt: van valaki, aki gondol reá! Van valaki, aki jóságos szívvel aggódik érte! Van valaki, aki haza várja!

Fatimában tudtuk meg, hogy nem vagyunk magunkra hagyatva, hogy jóságos Szűzanyánk gondol reánk és törődik velünk! Ott mondotta el

nekünk, hogy nagyon szeret és fáj Szívének, hogy nem hazafelé vesszük életünk útjait! Ott nyilatkozta ki, hogy vissza kell térni a helyes útra, mely az égi hazába vezet, hol ő vár már minket.

Fatimában tudtuk meg, hogy jószágos anyai Szíve fáj a mi bűneink és szenvedéseink miatt. Megmutatta Szívét, hogy megindítson és magához édesgessen! Megmutatta Szívét, mert Isten ennek közbenjárására, ennek engesztelésére irgalmaz! Csak azt kívánja, hogy ezt a tisztaságos Szívet, melyet Isten is legjobban szeret az összes emberi szívek között, mi is tiszteljük, szeressük és engeszteljük!

Látjátok-e, hogy milyen szomorú e tisztaságos Szív?!

Igen, mert fáj neki, hogy nem szeretitek és nem engesztelitek a jó Istent! Pedig Isten úgy határozott, hogy ezt a jószágos, tisztaságos Szívet engeszteljétek és vele egyesül-

ve nyujtsátok át engesztelő áldozatotokat az Úrnak!

Ezért kell tehát e Szívet engesztelni!

Ezért csendül ki a fatimai üzenetből is e hívó hang: Engeszteljük Mária Szívét!

Igen, engeszteljük égi Anyánk jóságos, szerető Szívét!

Vele egyesülve engeszteljük e nehéz időkben azt, aki e Szívet mindegyikünkénél jobban szereti!

A SZERZŐ.

A VILÁG KIRÁLYNŐJÉNEK SZEPLŐTELEN SZIVE

Csodálatos fény gyullad Fatimában, a kis portugáliai falucskában. Megjelenik a Nagyasszony három kis pástorgyermeknek, s üzenetet ad a felnőtteknek. Engesztelésre szólítja fel az egész világot, mert „túlön-túl megbántották az Urat!” Megdöbbentő csodával pecsételi megjelenésének és üzenetének súlyát. Néptömegek térnek meg s az azóta folyton történő csodák új szentéllýé avatják Fatimát! Lélekben én is odazarándokolok és megkérdézem jó-ságos Szűzanyámat: Mit kívánsz tőlem, édes jó Szűzanyám?!

Lásd, ime az én Szívem!

A Szűzanya üzenete elsősorban nekem szól! Elsősorban Szent Fia

szeretteihez, választottaihoz fordul:
Lásd, ime az én anyai Szívem!
Értsd meg, szeretett fiam, hogy mi-
lyen nagy fájdalmat okoznak anyai
szívemnek a hálátlan, a bűnös em-
berek! Érted meg, hogy minden
bűn és gonoszság, mint tövis érinti
szep-lőtelen Szívemet! Megmutattam
a három kis pásztorgyermeknek tö-
viskoszorús Szívemet! Most neked is
megmutatom, hogy Istennek felaján-
lott szíved egyesüljön az én fájdal-
mammal s ne tudj többé érzéketle-
nül elhaladni a bűn és a gonoszság
mellett! Veled akarok egyesülni és
azt akarom, hogy a te szerető szí-
ved sajogjon az enyémmel együtt a
világ romlottsága és gonoszsága
miatt!!

Vigasztald meg Szívemet!

Velem együttérző, engesztelő szí-
veket keresek! Téged is arra vá-
lasztottalak, hogy légy az én szep-
lőtelen Szívemnek legbuzgóbb en-

gesztelője! Engesztelj meg engem és vigasztald meg anyai Szívemet!... Nincs semmi, ami annyira megvigasztalná Mária Szívét, mint a választott szívek együttérző szeretete, részvéte és buzgó lángolása. A Szűzanya Szíve magához vonzza az én szívemet is! Úgy érzem, hogy egészen oda kell simulnom égi Anyám Szívéhez és nagyon-nagyon kell őt szeretnem, vigasztalnom, engesztelnem!

Engeszteld meg Szívemet!

Szűz Mária Fatimában az engesztelést sürgette. A jó Isten úgy határozott, hogy e nehéz idők súlyos szenvedése, mely a világ bűneinek büntetése, csakis Szűz Mária Szívének engesztelése által szűnik meg. Rábízta arra a Szívre az újabb idők engesztelését, mely Szív mégjobban szeret és legtöbbit tett, hogy értünk és helyettünk engeszteljen! Azt kívánja a szeplőtelen Szív tőlem is,

hogy engeszteljem és sok-sok lelket tanítsak meg szeplőtelen Szívének engesztelésére. Legyen Mária Szíve az engesztelés urnája, melybe egybegyűlik minden engesztelő áldozat, hogy ő mutassa azt be szent Fiának és általa a mennyei Atyának!

Mt tehetek én?

Szűz Mária elsősorban tőlünk várja, hogy sokat tegyünk! Elsősorban gyermekeitől, választottaitól, lánglelkű apostolaitól várja, hogy felgyujtsuk a szíveket az engesztelés buzgóságának tüzével. Szűz Mária jóságos Szíve először is a mi szívünk ajtaján kopogtat, hogy megnyerjen az engesztelés nagy művének, mert tudja, hogy ha a mi szívünk érte dobog, akkor másokat is megnyerünk neki! Azt kívánja, hogy állítsuk oda a reánk bízottak lelke elé szeplőtelen Szívét és tanítsuk meg őket egyesülni e Szívvel az engesztelés nagy művében. Tanítsunk

meg minden lelket hódolni a Világ Királynője szeplőtelen Szíve előtt!

Felajánlás Mária Szívének

Minél jobban elszakadnak az emberek Istentől, annál jobban kell hódolnunk neki, ha meg akarjuk őt engesztelni! Isten iránti hódolatra és szeretetre akar ránevelni minket Szűz Mária szeplőtelen Szíve. Ezért tiszteljük őt, mint a Világ Királynőjét. Az Egyház felajánlása a Világ Királynője szeplőtelen Szívének ezt hirdeti! Legyen ez nemcsak egyszerű imaforma, melyet a Szentséges Atya után mi is elmondunk, hanem legyen teljes hódolat és lelki egybeolvadás Mária Szívével. Mária a Világ Királynője, aki uralkodni akar, ki akarja terjeszteni hatalmát minden lélekre, hogy mindeneket Istenhez vezessen! Az ő szeplőtelen Szíve szeretetének gyengédsége az egyetlen fegyver, amivel legyőzhető a világ dur-

vasága, szívtelensége és kegyetlensége! Legyen a Világ Királynőjének szerető Szíve a forrás, melyből az engesztelés buzgóságát merítsük! Legyen a kapocs, mely mindannyiunkat még szorosabban Istenhez fűz, hogy ne szakíthasson el tőle se a világ, se a gonosz lélek gyűlölete.

UZEN A SZÚZANYA

Mély hódolattal és imádással borulunk le előtted legméltóságosabb Oltáriszentség! Imádni jöttünk téged, édes isteni Udvözítőnk. Eljöttünk hozzád, — hűséges gyermekeid és szentséges Anyádnak különös tisztelői — ezekben a nehéz időkben, amidőn a külső apostolkodás mellett a belső elmélyülés lett az apostolkodás legfontosabb fegyvere. Eljöttünk, hogy ebben a szentórában alázatos szívvel és lélekkel imádjunk téged Urunk és hogy a te szentséges Szívednek örömeire legyünk. Eljöttünk, hogy a Boldogságos Szűzanya tisztaságos Szívével engeszteljük.

I. KIHEZ FORDULJUNK?

Kilátástalan sötét éjszaka!

Közel ezer éve, hogy a mai idők-

höz hasonlóan nagyon nehéz, nagyon vészterhes időket élt át ez a maroknyi magyar nép. Néhány évvel ezelőtt volt 900 esztendeje annak, hogy a magyar nép atyja, Szt. István, ugyanolyan szívszorongva, ugyanolyan fájdalommal és aggodalommal nézett a jövőbe, mint amilyen aggódva és szívszorongva kérdezzük mi is az Úrtól: jaj, hát mi lesz velünk? A nemzet atyjának, Szent Istvánnak szíve-lelke tele volt balsejtelemmel; az ország jövője, a kereszténység és a lelkeknek veszedelme, a vészterhes politikai helyzet és a nemzet széteső, bomladozó belső állapota sötét, kilátástalan képet rajzolt az agg uralkodó lelki szeme elé. Nem látott megoldást, nem látott kivezető utat abból a szörnyű helyzetből, amelybe a nemzet jutott. Nem mert reménykedő szemmel a jövőbe nézni akkor, amidőn búcsúznia kellett ettől a földi élettől.

Égi pártfogót keres

Apostoli szent királyunk nem talált akkor más megoldást, minthogy pártfogót, patrónát keresett ott fenn az eget honában. Ahhoz fordult, akinek jóságos Szívébe volt vésve ennek a maroknyi népnek a neve. A Boldogságos Szűzanyát nemcsak mint Isten anyját, hanem Nagyasszonyunkat, uralkodónőnket tisztelték eleink Szent Gellért apostolkodása nyomán. Ebben a szomorú állapotban Szent István erre gondolt és a kegyelemtől ihletve összehívta az ország nagyjait, odahozatta a szent koronát és a főpapoktól, az ország nagyjaitól, vezetőitől körülvéve végrendelkezett: felajánlotta a nemzetet a Boldogságos Szűzanyának, az ő jóságos Szívére bízva a magyar sorsot és jövőt.

Mást tenni mi sem tudunk!

Ma se tegyünk mást, mint Szent

István tett akkor, közel ezer éve. Ezekben a nehéz, sötét, kilátástalan napokban mi sem fordulhatunk emberi segítség felé, nem számíthatunk emberi jóindulatra, mert hol találja meg ezeket ez a maroknyi kis nép, amely hű akar maradni ősei hitéhez, nem akar szakítani vallásával, tradícióival, akármit hozzon a jövő? Hová forduljon, kinek kezébe tegye jövőjét? Mást tenni ma sem tud, mint amit tett 900 évvel ezelőtt apostoli szent királyunk.

Mária Szívéhez fordulunk!

A Boldogságos Szűzanyához, az ő jóságos, szeplőtelen anyai Szívéhez fordulunk és azt kérjük, könyörüljön rajtunk, segítsen bennünket, ne hagyjon el minket! Igen, amikor minden emberi segítség hiányzik, amikor kilátástalanul nézünk a jövőbe, jóleső tekintettel vesszük észre a Boldogságos Szűzanyának, a Világ Királynőjének jóságos arcát. Ő nem

feledkezett meg rólunk! Jósággal, szeretettel fordul hozzánk, tud és akar segíteni rajtunk! Akármilyen sötét, borzasztó legyen is a helyzet, a jelen, a jövő, a ma és a holnap, mégsem esünk kétségbe, nem jajveszékelünk. De nem is bízunk emberi bölcseségben, földi segítségben, hanem bízunk abban, akinek anyai Szíve van, akinek jóságos, tisztaságos Szíve szeret és nem hagy el minket most sem!

Mária Szíve üzen

A Boldogságos Szűzanya 900 esztendő múlva is gondol ránk, 900 év múlva is szeret minket, 900 esztendő után is megmarad Magyarország Nagyszőke és idefordul hozzánk, üzenetet ad át nekünk! Azt akarja, hogy az ő üzenete, jóságos Szívének vágya és óhaja visszhangra találjon, megértsék, szívükbe véssék, megfogadják azt legalább a választottak, az ő gyermekei.

Legalább mi...

Az egész világ tele van igazságtalansággal, bűnnel, gonoszsággal. Legalább mi, az ő népe, Mária gyermekei, Mária országa, ahol ő uralkodik, ahol őt szeretik és megértik, szakítsa ki magát a korszellem romlottságából, emelkedjék ki a bűnből, a bűnös közfelfogásból! Építsen szentélyt a szívében és ebben a szentélyben engesztelje meg a Szűzanya jóságos Szívét és vele együtt az Úr szentséges Szívét azokért a bűnökért, gonoszságokért, istentelenségekért, amelyek most orgiájukat ülik kint a világban, amelyek miatt ez a szörnyű csapás és világhatalom ránkzúdult.

II. A FATIMAI UZENET

A nagy csoda

Mindnyájan hallottuk már, hogy még az első világháború alatt a

portugáliai Fatimában megjelent a Szűzanya és három kicsiny pásztorgyermeknek mondotta el üzenetét. A jelenés helyén nagy tömeg gyűlt össze, amely ha nem is láthatta Őt és nem beszélhetett vele, mégis tanúja volt annak a megdöbbentő csodának, amellyel a Szűzanya jelezte, hogy ott van és a szívükbe akarja vésni, hogy fogadják készségesen azt, amit ő mond. Olyan megdöbbentő, olyan szívbemarkoló volt a csoda, amellyel a Szűzanya égi üzenetét megpecsételte, hogy a leghitetlenebb emberek is, akik tele voltak gyűlölettel az Egyház és a lelki kultúra iránt, kénytelenek voltak meghajolni és elfogadni. Ez a kicsiny, szabadkőműves, vallástalan ország egészen megtért a csoda hatása alatt és azóta a legbuzgóbb vallásos népek egyike.

Ha nem szűnnek meg vétkezni!...

A Boldogságos Szűzanya tehát Fa-

timában csodálatos körülmények között markolt bele az emberek szívébe, hogy mindnyájan megértsük, milyen fontos az ő üzenete. Az üzenet lényegében ez: ha az emberek nem szűnnek meg a vétkek útján haladni és tovább is megbántják az Úr szentséges Szívét, akkor Isten igazságos büntető ostora az akkori világháborúnál sokkal rettenetesebb szenvedésekkel fogja sújtani a bűnös emberiséget. A Boldogságos Szűzanyának anyai Szíve látva ezt a kemény, szörnyű büntetést, ugyanazt tette, ami a családban is sokszor előfordul, mikor az édesapa gyermeket szigorúan meg akarja büntetni rosszaságáért. Odamegy az édesanya, megkérleli az apát, közbenjár, hogy mégegyszer bocsásson meg... Kéri, adjon időt, hogy a gyermek jóvátegye azt, amit hibázott. — Ilyen jóságos anyai szíve van az édes Szűzanyának is. Odament a Mindenható elé, feltartotta

a szigorúan büntető atyai kezét, amely keményen akart lesújtani és kérlelte: Még az egyszer bocsáss meg, adj időt a megtérésre, függeszd fel a büntetést. Majd én anyai Szívemmel megtanítom őket arra, hogyan engeszteljenek, hogyan tegyék jóvá azt, amit a bűnnel elrontottak.

Egyetlen eszköz

Ez történt Fatimában. A Szűzanya eljött meghirdetni, hogy kieszközölte számunkra a büntetés fel függesztését, vagy legalább is annak enyhítését, ha igazán engesztelünk. Tudtunkra adta, ha megtérünk és jóvátesszük azt, amit bűneinkkel okoztunk, akkor megbocsát a menygyei Atya! Túlon-túl megbántottuk az Urat, azért nagyon kell engesztelnünk és elégtételt nyujtanunk az isteni Felségnek. Isten megengedte, hogy a Boldogságos Szűzanya jószágos Szíve gyűtjse össze a jóakarátú,

Istenhez hű emberek engesztelését. El kell ismernünk, hogy Ő vette kezébe sorsunkat. Az ő Szívére, az ő kezére bízta a jó Isten ezentúl az emberiség jövőjét és azért kérte a jó Szűzanya Fatimában az engesztelést, mert ő tudta, hogy ez az egyetlen eszköz, ami most, ebben a szörnyű nehéz időben megment bennünket.

Mária Szívébe helyezzük!

Bármilyen eszközt választjuk az engesztelésnek, akár vezekelünk, akár böjtölünk, vagy sanyargatjuk magunkat, vagy akármilyen áldozatot ajánlunk is fel, mindez kevés ahhoz, hogy kiengesztelje a megbánott isteni Felséget. Valami szükséges még! — Az kell, hogy mindez a Boldogságos Szűzanya szeplőtelen Szívébe gyűljön össze, mindezt az ő jóságos szeretete kösse csokorba és így vigye az Úr színe elé. Ez az értelme annak a felajánlásnak, ame-

lyet a Szentséges Atya az egész világ nevében az 1942-ik év novemberében, a fatimai jubileumi záróünnepségen mondott a rádióban és amelyet december 8-án megismételt. A Szűzanyának, mint a Világ Királynőjének ajánlotta fel az egész világot és azt akarta, hogy mi is ajánljuk fel országunkat, városunkat, egyesületeinket, saját magunkat, életünket, szívünket. Ismerjük el a Boldogságos Szűzanya szeplőtelen Szívének uralmát, tekintélyét, ismerjük el őt a Világ Királynőjének és legyünk engedelmes alattvalói, hűséges gyermekei.

III. FOGADJUK SZIVESEN!

Komolyan kell venni!

Van a Szűzanya üzenetében valami rendkívül megdöbbentő. Azt mondta, hogy ha az emberek megszívlelik az ő mennyei üzenetét és engesztelni fogják anyai Szívén

keresztül az Urat, akkor az igazságos, de szigorú büntetés el fog maradni, vagy legalább is kisebb lesz. De ha nem fogadják meg üzenetét, nem engesztelnek és nem térnek meg, akkor nagyon szomorú és nagyon súlyos dolgok következnek. A Szűzanya meg is jövendölt különféle csapásokat, amelyek — sajnos — azóta be is teljesedtek. Ezek a mai nehéz állapotok már szerepelnek a Szűzanya fatimai üzenetében. Előre megmondotta, még az időt is jelezte. Egyik-másik részlet szívébe markol az embernek: istentelen propaganda fogja tévedéseit széthinteni, éhinség, dögvész, háború fogja pusztítani az embereket, az Egyházat üldözni fogják, az igazak közül sokan mártirhalált halnak, nemzetek megsemmisülnek... Csak egy kicsit kell körülnézni ahhoz, hogy meglásuk, megértsük mennyire halálosan komoly a fatimai üzenet. — Nemzetek fognak megsemmisülni ebben a

szörnyű világégésben, ha a Szűzanya üzenetét semmibe vesszük! Ha most nem egyesülünk anyai Szívével, ha ez egész világ egy nagy engesztelő táborra nem alakul át, szörnyű dolgok következnek még!

Nekünk nincs szükségünk csodákra

Az a csoda, amely a nagy tömeg előtt nyilvánvalóan megpecsételte a fatimai üzenetet és a Szűzanya komoly, megdöbbentő jövendölése sokakat gondolkodóba ejtett. Nincs más mentség, engesztelni kell, különben bekövetkezik mindaz, amit előre megmondott! — Azonban úgy érzem, hogy ha más országban szükség is volt ilyen nagy csodára és ezekre a sötét jövendölésekre, de itt, ahol a Szűzanyát szeretik, ahol a Szűzanyának annyi gyermeke van, ahol egy egész nemzet közel ezer éven keresztül Mária népének vallja magát, itt nincs szükség megdöb-

bentő égi csodára, nincs szükség arra, hogy a nap ránk szakadjon, hogy Isten büntető ostorát suhogtassa felettünk! Nincs szükség arra sem, hogy a jövendölések szörnyűségek döbbsenek meg az embereket és jobb belátásra bírják, hogy a bűn útjáról visszatérjenek és megengeszteljék a megbántott Istent!

Mert mi szeretjük Máriát!

A Boldogságos Szűzanyának népe, a Szűzanyának hűséges gyermekei megértik az ő üzenetét, és gyermeki szívük megérzi azt, amit Édesanyjuk Szíve kíván tőlük. — Nálunk nem kellett nagy csoda, anélkül is megmozdult az egész ország. Mindenki szívvel-lélekkel fogadja a fatimai üzenetet, megérti, szívébe zárja és megteszi a Szűzanya kívánságát, mert szereti Őt.

Felajánljuk magunkat neked Anyánk és elismerjük hatalmat!

Szívvél-lélekkel odaállunk zászlód alá! Megérezzük Szíved szeretetét és egész szívünkből viszonzozzuk! A te magyar néped megteszi, amit kívánsz tőle. Csak mondd, mit kívánsz, mit vársz a te népedtől?... Azt kívánod, hogy engeszteljünk téged és az Úr Szívét?... Anyánk, égi Királynőnk, itt vagyunk, meg tesszük szívesen!

Nincs más mentség!

Nézzünk csak körül. Minden felsőbb mozgatás, minden figyelmeztetés nélkül is lassanként a magyar nép szívében megérlelődött az engesztelés gondolata. Először 1938-ban, a jubileumi évben, amikor az egész nemzet egy esztendőn keresztül engesztelt és bűnbánatot tartott. De különösen most, a legnehezebb időkben, a legsúlyosabb napokban mindenfelé felgyulladt az engesztelés lángja. Mindenki érti és érzi

azt, hogy nincs más mentség ma, mint engesztelni! Amikor kevés az erőnk ahhoz, hogy megmeneküljünk a bajtól, a szenvedéstől, van egy erős fegyverünk, amelyet ha közülünk csak egy is forgat, erősebbek leszünk minden népnél. A Szűzanya Szívével egyesülve a lélek minden imádsága és engesztelése biztosan meghallgatást nyer a mennyei Atya trónjánál!

De nemcsak egy ember akad itt az országban, aki felajánlja magát az engesztelés oltárán hősi áldozatul. Sokan vannak, akik megértik a Szűzanya Szívének vágyát, együtt-éreznek, egyesülnek vele és az ő tisztaságos Szívével együtt engesztelnek. Elsősorban azért, hogy elégtételt nyujtsanak a jó Istennek azokért a megbántásokért, amelyekkel ez a nép bántotta meg szent Felségét. Azután mindazokért a vétkekért, amelyekkel a többi nép bántja az Urat!

Mária érdemeivel kiengeszteljük a mennyei Atyát!

Ha kevesen is lennénk engesztelő lelkek, de a Szűzanya velünk van! Vele egyesülve erősebbek leszünk, mint azok, akik velünk szemben állanak. — Vállaljuk az engesztelést, a vezeklést a Szűzanya Szívével egyesülve! Hozzunk nagy áldozatokat az engesztelés oltárára! Legyen egész életünk egybeforrott áldozat a Szűzanya szeplőtelen Szívével, akkor az ő erényeivel, érdemeivel, szeretetével egyesülve ki tudjuk engesztelni a haragvó isteni Felséget, ki tudjuk eszközölni a szenvedések, szörnyű csapások megszüntetését. Kérjük a Szűzanyát, hogy velünk egyesülve esdje ki számunkra a mennyei Atyától a boldog béke áldását!

ÉGI ANYÁNK JÓSÁGOS SZIVE

A nagymindenség mélysége

Ha kimegy az ember májusi estén a mezőre és nézi azt a szép csillagsátort, amelyet a jó Isten fölénk terített és elgondolja, hogy e millió csillagnak mindegyike, — a legkisebbnek látszó is, — egy külön nap, akkor úgy érzi, hogy ennél szebbet, mélységesebbet, nagyszerűbbet a jó Isten talán nem is tudott volna teremteni. Pedig a tudósok azt mondják, hogy ha belenézünk a parányok világába, akkor azokban ugyanolyan csodálatos szépséget, mélységet és gazdagságot fedezhetünk fel. Egy-egy sejt, egy kis atom önmagában is olyan, mint egy nagy világrendszer, csak arányaiban parány. Amilyen messze esik a nap a földtől, olyan mélységeket lehet

befelé az atom napjai és bolygói,
az ionok között felfedezni.

Az anyai szív mélysége

Isten csodálatos az ő alkotásai-
ban, akár a nagy mindenséget néz-
zük, akár a parányokat! És mégis
azt mondom, hogy mindezeken fe-
lül mélységesebb, nagyszerűbb, gyö-
nyörűbb az, amit a jó Isten az anyai
szívben teremtett. Ennél nagyobb,
ennél szebb talán nincs is a földön.
Az édesanya szíve sokkal szebb
harmónia, mint a csillagok rendje;
sokkal mélyebb, mint az atomok vi-
lága. Az édesanya szíve olyan ki-
mondhatatlanul jóságos, szerető,
együttérző, hogy azt csakis az tud-
ja teljesen megérteni, aki ilyen jó-
ságos édesanyai szív melegénél nőtt
fel.

Legenda az édesanya szívéről

Diákkoromban olvastam egy meg-
döbbentő legendát, amit nem tudok

feledni. Egy ifjú, — akit az édesanya nagyon szeretett, gondosan nevelt, mindentől féltve őrzött, — felserdülve, romlott nő hálójába kerül, aki lassan lerombolja lelkében mindazt a szépet, nemeset, amit anyja épített benne. Hiába figyelmezteti a jószágos édesanya, hiába kérleli rimánkodva, fia lassankint elfordul tőle. Csak néha szólal meg benne a lelkiismeret szava, de a romlott nő azt is elnémitja. Ördögi tervet eszel ki. Azt mondja a fiúnak, hogy ha igazán szereti őt, menjen haza, ölje meg édesanyját, tépje ki a szívét és hozza el neki. A fiút annyira elragadja a bűnös szenvedély, hogy megfeledkezve az anyai szív jószágáról, hazarohan, megöli az édesanyját, kitépi szívét és kezébe szorongatva fut vissza a romlott nőhöz. Útközben nem veszi észre, hogy nagy kő fekszik az úton, megbotlik, elesik, kicsúszik kezéből édesanyja szíve és végig-

gurul a poros országúton. Amint összezúzott tagjaival nagy nehezen felkel, ismerős hang üti meg tülét, becéző szavakkal kérdezi tőle: „Nagyon megütötted magad, édes jó fiam?” Megszólalt a jóságos anyai szív...

Az Isten-ember sem mondott le róla

Ez az anyai szív! Akkor is szereti gyermekét, ha az megbántja őt. Még akkor is fáj neki, ha a gyermeke bajba kerül, mikor az ellene fordul. Ez az anyai szív jóságának mérhetetlen mélysége! Maga a jó Isten is, mikor e földre akart lejönni, úgy határozott, hogy az ő életét is egy ilyen anyai szív kísérje végig. Az Úr Jézus amikor emberi testet vett fel, lemondott isteni hatalmának megnyilatkozásáról, de nem mondott le az anyai szív szeretetéről. Ezt a jóságos anyai szívet, amelyet Isten önmagának alko-

tott, ezt tiszteljük mi a Szűzanya tisztaságos Szívében.

A legtisztaságosabb Szív

Amikor a mennyei Atya kereste azt az anyai szívet, amely méltó legyen arra, hogy az ő egyszülött Fiát, az örök Igét, mint Gyermekeit szeresse, nem talált a földi asszonyok között, csakis egyetlen egyre, a szeplőtelen Szűz Szívére. A Szűzanyának olyan tisztaságos Szívet adott, olyant, amely soha-soha a gonosz léleknek alá nem volt vetve, még a bűn árnyéka sem érte, hanem mindig tiszta, szép és érintetlen volt. Elhomályosodnak a csillagok fényei és minden ragyogás fénytelené válik, ha a Szűzanya tisztaságos Szívének szépségéhez, tisztaságához hasonlítjuk. Annyi drága, jó anyai szív között is ez a Szív a legszebb, a legtisztább, a legdrágább, a legjóságosabb. Emberi szív ugyan, de mégis olyan, amely-

ben soha nem volt sem bűnös érzés, sem bűnös vágy, csak egy érzés töltötte be mindig: a tiszta szeretet.

Ez a Szűzanyának tisztaságos, jó-ságos Szíve, amit a jó Isten azért teremtett, hogy a második isteni személynek, az Úr Jézusnak életét itt a földön végigkísérje, hogy őt szeresse, vezesse, mellette legyen. De nemcsak itt a földön, hanem azon túl is nagy szerepet szánt a jó Isten a Boldogságos Szűzanya, az Isten Anyja jó-ságos Szívének.

Örökségül kaptuk e jó-ságos Szívet

Mikor a kereszt tövében ott állt a Szűzanya és egybeolvadt Szívének fájdalma Jézus Szívének fájdalmával, — áldozata Jézus engesztelő áldozatával, akkor az Úr még nagyobb feladatot szánt az ő édes-anyjának, mint addig, amíg csak Jézust kellett az életén átkísérnie. Azt mondotta akkor Jézus Szent Já-

nos apostolnak: „Ime a te Anyád.”
Én Anyjának: „Ime a te fiad!” Az
volt az Úr Jézus szándéka, hogy
Szent János személyében az összes
embereket a Szűzanyának jóságos,
anyai Szívéhez fűzi és a Szűzanyát
mindnyájunk égi pártfogójává teszi.
Attól a pillanattól kezdve tehát,
hogy Jézus így rendelkezett a ke-
reszten, a Szűzanya jóságos, tiszta-
ságos anyai Szíve mindannyiunké.
Mindannyian élvezhetjük azt a jósa-
got, melegséget, szeretetet, amelyet
33 éven át csak Jézus Krisztus él-
vezhetett. Ezt adja nekünk Jézus
örökségül! Ugye milyen boldogok
vagyunk, hogy ennek a jóságos
Szívnek a szeretete a miénk!?

Az égben is a miénk!

Az égben fenn van a Szűzanyának
nemcsak lelke, hanem teste is, Szí-
ve is, mert az Úr Jézus nem hagyta
itt a földön. Azért vitte fel az égbe,
hogy legyen az Isten trónja előtt

egy jóságos, anyai szív, amely a miénk, amely értünk dobog, értünk aggódik ott fenn is.

Honnan tudjuk ezt?

Honnan tudjuk, hogy a Szűzanya ott fenn is olyan nagyon szeret bennünket, hogy ott fenn is törődik velünk és nem feledkezik el rólunk? A fatimai jelenések bizonyítják, hogy a Szűzanya ott fenn is szeret minket és segíteni akar rajtunk. — Hogyan?

Ha végigolvassuk, amit a Szűzanya Fatimában mondott, azt látjuk, hogy ő Isten jóságából és közléséből csodálatos módon értesült arról, hogy mi történik itt a földön. Látta előre, hogy az emberek gonoszsága miatt Isten büntetése rajtunk; látta azt is, hogy a jó Isten hiába várt, az emberek nem tértek meg s most súlyos büntetés következik. Igen, az emberek bűnös szenvedélyei, vétkei

idézik elő mindazt, amiben szenvedünk.

Az anyai szív közbeveti magát

Mikor a Szűzanya mindezt látta, jóságos és bennünket gyengéden szerető Szíve közbevetette magát, hogy Isten könyörüljön rajtunk, hogy még egy kis időt adjon a megtérésre és engesztelésre. Isten beleegyezett és úgy határozott, hogy a Szűzanya szeplőtelen Szíve mentsen meg bennünket, ha tiszteljük, engeszteljük őt és vele egyesülve nyújtunk elégtételt Istennek vétkeinkért. A Szűzanya Szívének szeretete, tisztelete és a neki való teljes felajánlás legyen az engesztelés kezdete. Ha ennek a Szívnek engedelmeskednek az emberek, megmenekülnek.

Szívével egyesülve engesztelni!

De a Szűzanya azt is látta, hogy az emberek az első figyelmeztető

szóra nem engedelmeskednek és tudta, hogy jön a másik háború, amelyben most vagyunk, amely minden eddiginél rettenetesebb. Mindezt látta, tudta és ezért akarta, hogy a legszorosabban egyesüljünk Szívével és vele együtt engeszteljük, ő majd hozzáadja a mi tökéletlen engesztelésünkhöz azt, ami abból még hiányzik, hogy így kedves legyen a jó Isten előtt.

Felajánlás Mária Szívének

Azt kívánta a Szűzanya, hogy az egész világ legyen felajánlva az ő szeplőtelen Szívének, de ne csak imával, hanem teljes önátadással. Vessük alá magunkat az ő Szívének; menjünk arra, amerre ő akarja, tegyük azt, amit ő kíván tőlünk, kövessük őt és maradjunk mindig vele.

Mit tesz jószágos Szűzanyánk?

És mit tesz égi Anyánk, ha jósa-

gos Szívének ajánljuk fel magunkat? Megmondom!

Képzeljük el, hogy az édesanya hosszabb időre távol volt a gyermektől, hosszabb idő óta elszakítva voltak egymástól és most haza jön! — tudják mit csinál az édesanya ilyenkor? Szívére öleli a gyermeket. — Hát ezt csinálja a Szűzanya is velünk: a Szívére akar ölelni minket. Nyissuk meg tehát a szívünket előtte! Nyissuk meg és engedjük, hogy a Szűzanya betöltse a mi szívünket és Szívére ölelhessen minket!

Szereti még azokat is, akik gyűlölik őt

A Szűzanya előre tudott mindent, ami történt velünk és ami történni fog még ezután és hogy megmentesen, közbevetette az ő anyai tekintélyét, jóságos Szívét értünk. De nemcsak érettünk, akik szeretjük őt, hanem azokért is, akik nem szeretik,

akik bűnösök, még ha annyira bűnösök is, mint az az ifjú, aki édesanyja szívét kitépte. Azokat is szereti a Szűzanya, akik gyűlölik őt, vagy az ő szent Fiát; még ezeket is a Szívére akarja ölelni, hogy megtérjenek, vele legyenek és neki engedelmeskedjenek.

Mit parancsol a Szűzanya?

A kánai menyegző jelenlétére mindannyian jól emlékezünk. Elfogyott a bor és mikor a Szűzanya ezt észrevette, azt mondotta a szolgáknak: „Amit a Fiam mond, azt tegyétek!” Pedig az Úr Jézus először elutasította édesanyja kérését, hogy még nem jött el az ő órája — de a Szűzanya mégis kiérezte, hogy az ő kérésének Jézus nem tud ellenállni, ezért mondotta a szolgáknak: „Amit nektek mond, azt cselekedjétek”, Ján. 2, 5. Ha mi átadjuk magunkat a Szűzanyának, nekünk is azt mondja: Amit Jézus

mond, azt tegyétek, mert az az élet igéje, amit ő mond, az vezet az örök boldogságba, a jó Istenhez. Ebből is láthatjuk, mennyire szeret minket a Szűzanya jóságos Szíve! Azt mondja: engedelmes gyermekei legyünk az Úrnak, mert Jézus is azt mondotta, hogy aki igazán szereti őt, az megtartja a parancsait; és ha valaki így szereti az Urat, akkor Jézus elmegy hozzá az Atyával együtt és lakóhelyet vesznek nála. Az ilyen embernek a lelkében éppen úgy lakik a jó Isten, mint ahogyan lakik a mennyekben, sőt az illetőnek a szíve, lelke a mennyország.

Boldogságát akarja megosztani velünk

Igen, itt van a jó Isten a szívünkben! No és akkor igazán a Szívére ölel minket a Szűzanya, mert hiszen ő is ott van, ahol az Atya, a Fiú és a Szentlélek! Az

édesanya semmiféle örömben nem tud igazán résztvenni, ha meg nem oszthatja azt a gyermekével. A Szűzanya is azt akarja, hogy eljussunk mi is abba a boldogságba, amit ő bír ott fenn az égben. Ezt a boldogságot akarja velünk is megosztani.

Engesztelés Mária Szívén keresztül

Ugye milyen más így az engesztelés, a Szűzanya Szívén keresztül nézve, mintha csakis azért engesztelnénk, hogy a bajokat elhárítsuk a fejünk fölül? A Szűzanya jóságos anyai Szíve azt szeretné, hogy a szívünk egybeforrjon vele. Égi anyánk akarata szerint úgy engeszteljünk, hogy az ő Szíve engeszteljen bennünk, az ő Szíve dobogjon, az ő Szíve éljen újra bennünk és akkor egy szív, egy lélek vagyunk a Szűzanya Szívével, lelkével és akkor az engesztelésünk is olyan

kedves lesz a jó Isten előtt, mint amilyen kedves az övé. Nemcsak a földi szenvedéseket hárítja el a fejünk fölül, hanem elvezet abba a végtelen boldogságba, amelyben ő él a jó Istennel egyesülve.

Elvezetlek a jóság forrásához

Sokszor ránehezedik az emberre itt a földön az egyedülvalóság. Még azokra is, akik családi körben élnek. Sokszor olyan egyedül érezzük magunkat! Senki úgy át nem tudja érezni a mi benső életünk baját, gondját, szomorúságát és vágyát, mint a Szűzanya jóságos Szíve. Ő jön hozzánk és kopogtat a szívünkön: Mi fáj? Ha fáj valami, akkor jöjjetek, én itt vagyok mindig veletek, én elvezetlek benneteket Jézus Szívéhez, a jóságnak, a szeretetnek örök forrásához, ahonnan én is merítem Szívem jóságát, szeretetét.

Ő engeszteljen bennünk!

Menjünk a Szűzanya Szívéhez és ajánljuk fel neki magunkat, úgy ahogyan ő kívánja. Legyünk egy szív, egy lélek a Szűzanyával az engesztelésben is és egész életünkben. Akkor majd meglátjuk, hogy egyszerre mintha kicseréltek volna minket. Miért? Mert a Szűzanya Szíve dobog a mi szívünkben. Az egész lelkünket át és át járja a Szűzanya lelke és minden érzelme; mindegyikünkben a Szűzanya dolgozik, a Szűzanya engesztel és szereti a jó Istent.

ENGESZTELJUK MÁRIA SZIVÉT!

Nagy veszély közeledtével, vagy amikor félelmes vihar van kitörőben, közelebb húzódnak egymáshoz a szerető szívek. Mi is most jobban odahúzódunk az Úr Jézushoz és lelkünk megnyugszik a szentség közelében. Nagy vihar tombol kint az életben, ezért most még jobban ragaszkodunk, még jobban vonzódnak az Eucharisziához s keressük a vigasztalást, az erőt, amely belőle kiárad.

I. IME AZ ÉN SZIVEM!

Drága örökségünk

Félelmes viharban, súlyos megpróbáltatások idején különös szeretettel hív a Szűzanya a szentségi Jézushoz: „Jöjjetek — mondja — és tanuljátok meg, tapasztaljátok

meg magatok is, hogy nagy megpróbáltatásokban és minden bajban csak Nála van segítség; ő vigasztal és ő erősít meg titeket."

Igen, mi is úgy érezzük, hogy csak a szentségi Jézus közelében találunk vigasztalást és erőt. Érezzük, hogy az engesztelő szentórán is isteni Üdvözítőnk osztja szét szentséges Szívének kincseit közöttünk. De ma nemcsak a saját Szívét adja, hanem egy másik ajándékot, egy másik szívet is hoz, amelyet először Szent Jánosnak, a szeretett tanítványnak s vele együtt mindannyiunknak adott, amikor a kereszten végrendelkezve, azt mondotta: „Ime a te Anyád!” Örökségül hagyta nekünk azt a jóságos anyai Szívet, hogy legyen a mi közbenjárónk, segítők, legyen a mi vigasztalásunk és biztos menedékünk.

Egyetlen út a menekvésre!

Erre a drága örökségre akart rá-

mutatni az Úr Fatimában is! Tudatunkba akarta vésni, hogy milyen kincsünk nekünk égi Anyánk, Mária tisztaságos Szíve. Igen! a fatimai események háttérének lényege az, hogy az Úr Jézus az utolsó pillanatban elküldi a Szűzanyát, hogy összegyűjtse az ő hűséges gyermekeit és tudtukra adja: csak egyetlen lehetőség van az isteni igazságosság büntető kezét feltartani, ha megengeszteli Mária Szívét és vele egyesülten Jézus irgalmas Szívét.

Először tárja fel anyai Szívét

A fatimai jelenések alkalmával a Szűzanya megmutatta a három kis pástor gyermeknek az ő szeplőtelen, jóságos Szívét, amely szeretetlángokkal volt ugyan körülvéve, de töviskoszorú övezte.

Eddig még senkisésem látta a Szűzanya Szívét, pedig a keresztény jámborság az ő Szívét is tisztelni kezdte, amikor Jézus Szívét meg-

ismerte. Csakhogy a Szűzanya szeplőtelen Szívét mindig rózsakoszorúval övezettnek képzelte és ime most, — amikor ő maga jött el, hogy megismertesse jóságos anyai Szívét, — nem rózsza, de töviskoszorú veszi azt körül.

Tövisektől vérzik

Mit jelent ez? — Miért övezi töviskoszorú? Nyilvánvalóan azért, mert tudtukra akarta adni, hogy az ő szeplőtelen Szíve fáj, szenved, tövisektől vérzik. — Nem is csoda! Megsokasodott a földön a bűn és mi, akik ebben a bűnös korban élünk, úgy elfásulunk már, hogy nem is érezzük azt a fájdalmat, amelyet ezek a nagy bűnök és gonoszságok — nemcsak az Úrnak, hanem az édes Szűzanya Szívének is okoznak. Az Úr Jézus után senki-nek sem fáj olyan nagyon a bűn, mint az ő szeplőtelen szívű Édesanyjának. Ő legjobban látja és ta-

pasztalja, mennyire utálja Jézus a bűnt és mennyire szenved szentséges Szíve a gonoszságoktól, vétkektől. Minden bűn, minden gonoszság egy-egy tövisszúrás a Szűzanya jószágos, együttérző Szívén is.

Engeszteljük az ő Szívét is!

Az engesztelés azt jelenti, hogy mi is átérezzük a szent Szív minden fájdalmát. Amikor a Szűzanya Fatimában az engesztelésre buzdított, az tanította, hogy az engesztelés együttérzés. Azt akarta, hogy mi is érezzük át úgy, ahogyan az ő tisztaságos Szíve átérezte, hogy mennyire fáj az Úr Jézusnak minden bűn. Ha igazán szeretjük a Szűzanyát, akkor mi is átéljük az együttérzés fájdalmát, úgy, mint ő.

Nemcsak ők!... Én is!

Amikor látjuk, hogy a Szűzanya szeplőtelen Szíve tövisektől vérzik, megmozdul elfásult lelkiismeretünk.

De nemcsak másoké... az enyém is!... Én is oka vagyok az ő fájalmának, én is megsebeztem jószágos Szívét, mert én is bűnös vagyok!... Minél jobban elmerülök tisztaságos Szívének szemléletébe, annál jobban megmozdul lelkiismeretem. Nem, én igazán nem mondhatom, hogy mi közöm hozzá? — De hát mit tegyek? Mivel engeszteljem meg tisztaságos Szívét? Már Lourdesban azt mondta a Szűzanya: Pénitence! Pénitence! Tartsatok bűnbánatot! — Most Fatimában nem is szólt, csak megmutatta szenvedő, töviskoszorús, tisztaságos Szívét. De szomorú tekintetéből kiolvassom, hogy most is bűnbánatot akar, ez vigasztalna meg jószágos Szívét!

Kihúdom a töviseket

Most, ezen az engesztelő szentórán érezzük át, hogy van miért engesztelni!... Életünk minden bűné-

ért, hibájáért engeszteléssel tartozunk!... Igen, érezzük át, mennyire kell engesztelnünk!...

Odamegyek a Szűzanya jóságos, tisztaságos, tövisszúrástól vérző Szívéhez és kihúzom azokat a töviseket, amelyekkel az én bűneim sebeztek meg anyai Szívét, azután kihúzom azokat is, melyekkel mások okoztak neki fájdalmat. — Ez az engesztelés: kihúzni a fájjó töviseket és helyébe tenni a teljes odaadás, a szeretet rózsáit.

II. MEGMOZDUL A SZÍV!

Értünk dobogó Szív

A Szűzanya jóságos Szíve az engesztelés új formáját közölte az emberekkel. Azt mondta a Szűzanya, hogy ha a jó Isten szigorú büntetését el akarjuk kerülni, ha igazán engesztelni akarunk, akkor az ő szeplőtelen Szívével egyesülünk és

úgy engeszteljük meg a mennyei Atyát.

A szív a szeretet jelképe. De a Szűzanya Szíve nemcsak jelkép, hanem valóságosan érző, dobogó szív. Az Úr Jézuson kívül ő az egyetlen, akinek teste nem porladt el, hanem az Úr Jézus halála után azonnal megdicsőítette. A Szűzanya megdicsőült testtel és lélekkel van a mennyben. Ott van az ő tisztaságos, melegen érző, jóságos anyai Szíve is. Ugyanaz a Szív, amelyik itt dobogott valamikor a földön, szent Fiáért, az apostolokért és értünk, emberekért, most, Isten trónja előtt is értünk dobogó, élő, szerető, jóságos Szív. Ez nem szimbólum, ez valóság!

Az engesztelés közvetítője

A mennyei Atya végtelen irgalmában úgy határozott, a Boldogságos Szűzanya szerető, értünk élő, dobogó, anyai Szíve legyen most

az engesztelés közvetítője. Meg kell éreznünk, hogy ez a jóságos, érző Szív, megdicsőülve Isten trónjánál él és onnan is gondol reánk, törődik velünk. Belemerül Isten szeretetébe és végtelen boldogságában azt szeretné, hogy abban mindenki részesüljön. Ezért siet segítségünkre, ezért buzdít engesztelésre, hogy el ne veszítsük azt a mennyei örökséget, amelyet ő már teljes végtelenségében élvez.

Neki senki sem tud ellenállni

Minden kegyelem, minden áldás, a jó Istennek minden ajándéka Szűz Mária Szívén keresztül jön hozzánk. Ő a kegyelmek Anyja. Az ő tisztaságos Szíve is kegyelemmel teljes, jósággal, szeretettel, gyengédséggel teljes! Ezért olyan ellenállhatatlan vonzóerővel bír, hogy mindnyájunk szívét megfogja és magávalragadja. — Ha valaki hideg, rideg, azt nem tudjuk szeretni, de

aki sugározza a jóságot, a meleg szeretetet, azt mi is megszeretjük, ahhoz önkéntelenül is vonzódunk és jól érezzük magunkat közelében. Ezért küldte a jó Isten a Szűzanyát közvetítőül, mert az ő egyénisége varázsának senki sem tud ellenállni. Az Úr Jézus Szívéhez, a végtelen és hatalmas Istenhez a bűnös ember talán csak aggodalommal, vagy egyáltalán nem mer közeledni, de a Szűzanya Szíve, a n y a i Szív.

Tőle nem fél senki!

A földi anya is szereti gyermekét még akkor is, ha az megbántja őt. Bármennyire megátalkodott is a gyermek, az anyai szív mindig remél és mindig kész a megbocsátásra. A Szűzanya Szíve is anyai szív. Tőle nem fél senki, mert ő nem büntet, nem ítél meg, hanem mindig szeretettel fogadja a hozzá visszatérő gyermekeit, segíti őket,

közbenjár értük, hiszen ő a bűnösök menedéke! Azért küldte őt a mennyei Atya, hogy a bűnös ember lássa meg, vegye észre, hogy van segítség: a Szűzanya irgalmas, jóságos Szíve. Ő majd közbenjár, ő majd megsegít, ő majd kiengesztel Istennel!

Mária Szívével

Az engesztelés programja tehát: Egybeforni a Szűzanya Szívével és vele együtt engesztelni a mennyei Atyát. Ha gyengék vagyunk, még inkább egyesüljünk e jóságos anyai Szívvel, onnan erő és bátorság száll a lelkünkbe. Bízunk rá magunkat egészen a Szűzanyára, hogy ő teljesen birtokába vehessen minket. Legyen az ő lelkivilága egészen a miénk, az ő Szívének érzelme, akaratja legyen a mi szívünk kívánsága, vágya. Akkor a mi életünk is szebb, tisztább lesz, mert a Szűzanya azt a magáénak tekinti és akkor éle-

tünk minden cselekedetét engesztelő áldozattá változtatja. Ami hiányzik a mi engesztelő életáldozatunkból, azt majd a Szűzanya a magáéval egészíti ki és így adja át az Úrnak, hogy kedves illatú áldozat legyen.

III. A „HOSTIÁ“-BA OLVAD

Praesentatio . . .

Az agg Simeon ígéretet kapott Istentől, hogy addig meg nem hal, amíg nem láthatja az ígért Messiást. — Jön a Szűzanya a templomba; senki sem ismeri, senki sem tudja, hogy kicsoda. De Simeon megérzi, felismeri és odamegy hozzá. Ekkor a Szűzanya odateszi Simeon karjába szentséges Gyermevét és az ősz aggastyán boldogságtól repeső szívvel öleli magához. Azután hálát ad a mennyei Atyának jóságáért és felajánlja a Megváltót engesztelő áldozatul. Simeon

tartja karjában a Kisdedet, de az engesztelő áldozatot mégis a Szűzanya mutatja be.

Hostia pura

Most is megjelenik a Szűzanya a mennyei Atya trónja előtt. Szívébe zárva viszi a mi engesztelő áldozatunkat, hogy felajánlja a jó Istennek. És akkor leszáll Krisztus Király a trónjáról, átveszi a Szűzanya Szívét és egyesíti a magáéval! Mert ő az igazi „Hostia”, ő az igazi áldozat minden bűnért, ezért egyesíti szentséges Szívével a Szűzanya Szívében összegyűjtött engesztelésünket. Így lesz a mi engesztelésünk is végtelen értékű áldozat. — Akármilyen nagy is a gonoszság a földön, ha az Úr Jézus, az örök és élő „Hostia” egyesíti áldozatát a Szűzanyaéval és benne a miénkkel, akkor a mi engesztelésünk is elégséges és kedves lesz Isten előtt és ki fogja engesztelni a mennyei Atyát.

Tiszta, szent és szeplőtelen áldozat

A szentmisében tiszta, szent és szeplőtelen áldozatot mutatunk be a mennyei Atyának: „Hostiam puram, sanctam, immaculatam!” Ennél tisztább áldozat nem található sem égben, sem földön, ennél szentebb, Istennek tetszőbb áldozat nem lehetséges! Szeplőtelen áldozat ez, amelyhez semmi mocsok nem fér, ezért olyan kedves a mennyei Atya előtt. De a Szűzanyával egyesítve a mi engesztelő áldozatunk is ilyenné válik. A Szűzanya Szívében minden földi szennytől megtisztul, Mária Szívének szeretetében egészen szeplőtelené izzódik át. Vele egyesülve lehetünk csak olyan szentek Isten kegyelmében, hogy a mennyei Atya kedvét találja bennünk. Csakis Szűzanyánk tisztaságos Szíve alakíthatja engesztelő áldozatunkat olyan szeplőtelené, olyan tisztává

és szentté, hogy Isten trónja előtt kedves legyen!

Valóságos egyesülés

Minél inkább akarunk engesztelni, annál jobban kell arra törekednünk, hogy a Szűzanya Szívével egészen egyesüljünk és így általa, vele, benne egészen tiszta, szent és szep-lőtelen legyen az áldozatunk. Akkor az Úr Jézus egészen magába olvaszt minket és ő, a szent „Hostia” lesz összefoglalója a mi engesztelő áldozatunknak. Ezért a szentmise, a szentáldozás **valóságos egyesülés**, beleolvadás az Úr Jézus hostiájába, azt éljük át benne, ami a Szűzanya Szívén át Isten trónja előtt történik.

Legyünk engesztelő „Hostiák!”

Mi is úgy vagyunk, mint Francisco, az egyik kis fatimai gyermek, aki órákig nézte az Oltáriszentséget, vagy amint ő mondotta: az „elrej-

tett Istenséget", mert az élő hit szemével meglátta benne az Úr Jézust. Mi is meglátjuk a szent „Hostiában” az „elrejtett Istenséget”, ha a hit szemével nézzük és akkor megérezzük azt is, hogy ő várja a mi engesztelő áldozatunkat, várja a mi „hostiánkat” is. — Igen, legyen az egész életünk „hostia”, amelyet a jóságos Szűzanya tisztaságos Szívén keresztül egyesít az igazi, örök „Hostiával” és odavisz a mennyei Atya trónja elé, hogy kieszközölje irgalmát, hogy megszerezze nekünk az ő boldogságát és békéjét, amelyet a világ nem adhat!

MIÉRT ENGESZTELJUK MÁRIA SZIVÉT?

Az utolsó eszköz

Az isteni Üdvözítő közel háromszáz évvel ezelőtt egy titkot tárt fel Alacoque Szent Margitnak. Megnyitotta isteni Szívét, rámutatott a forrásra, ahonnan a legnagyobb szeretet árad. Rámutatott az ő jóságos, irgalmas isteni Szívére és megnyitotta annak kapuját mindenki számára. Most már minden ember, bűnös és ártatlan, szegény és gazdag, ifjú és aggastyán járuljon az ő Szívéhez és merítsen szeretetének forrásából! Azt mondotta az isteni Üdvözítő: annyira szereti az embereket, hogy mindazt, amit elszenvedett, semmibe venné és újra szívesen elszenvedné, ha az emberek szeretetét és jóságát hálás szívvel fogadnák és viszonzoznák; ha az emberek megnyitnák szívüket az ő

szentséges Szívének és ha felhasználják a megváltás gyümölcseit! Azt mondotta még, hogy szerető Szívét, mint utolsó menedékét ajánlja fel. — Ez az utolsó próbálkozása. Ez az utolsó és egyetlen eszköz, amellyel fel akarja tartóztatni bűnös útján a vesztébe rohanó világot. — És ha ez sem használ, akkor jön az isteni igazságosság szigorú, büntető keze!

Megezik rajtunk égi Anyánk Szíve

Mi — sajnos — abban a korban születünk, amikor ütött ez az óra, amikor az isteni igazságosság elérkezettnek látja az időt, hogy beváltsa azt, amit Krisztus megígért. Az isteni büntetés már megkezdődött az első világháborúban. Hogy teljesen el nem sodort, annak oka, hogy közbejött egy jóságos anyai Szív: megezett rajtunk a Szűzanyának tisztaság Szíve.

Isten anyjának megdicsőült Szíve

Ha minden édesanya szíve jóságos és szerető, mit mondjunk akkor arról a szívről, amely Jézus anyjának szíve? Mit mondjunk akkor a Boldogságos Szűzanya Szívéről, aki mint anya is, mint közbenjáró is, mint a mennyország királynője is ott van Istennél? Olyan jóságos ez a szív, hogy maga Jézus sem akarta, hogy alá legyen vetve a halál hatalmának, magával vitte őt a mennybe, hogy ott szeressen minket, és ott járjon közbe értünk Isten trónja előtt. Megdicsőülten, az isteni kegyelem fényében is megmaradt minket szerető, anyai Szív!

Mindnyájan elférünk benne

Igen, ez a jóságos istenanyai Szív fogadott szeretetébe minket. Krisztus akarta, hogy Szűz Mária Szíve nyitva legyen a mi számunkra is. Olyan nagy a Szűzanya szeretete,

hogy mindnyájunk számára megnyitotta tisztaságos Szívét és azt akarja, hogy mindnyájan hozzá tartozunk. Úgy kitágul az ő jóságos anyai Szíve, hogy mindannyian elérünk benne.

A két Szív együtt!

Az Úr Jézus isteni Szíve csupa szeretetlángtól lobog. Mindenkit szeret, de legjobban mégis a Szűzanyát, akinek tisztaságos Szíve legközelebb áll hozzá. Ezért már kezdettől fogva együtt tisztelte a keresztény kegyelet Szűz Mária Szívét az Úr Jézus szentséges Szívével, bár a Szűzanya eddig még nem tárta azt fel nekünk. De most, a második fatimai jelenés alkalmával a Szűzanya szét-tárta kezét és csodálatos, túlvilági fényben megmutatta az ő jóságos, anyai Szívét.

Milyen ez a Szív?

Amíg senki sem látta, úgy kép-

zeltük el, hogy a tisztaságos Szív rózsákkal van körülvéve, erényeinek rózsáival. De Fatimában a három kis pásztorgyermeknek töviskoszorúval övezve mutatta be. A Szűzanya ezzel azt akarta jelképezni, hogy az ő jóságos Szíve sokat szenved, — de nem emberi módon, mint mi itt a földön, hiszen ő már megdicsőült — csak a mi emberi érzékeinknek megfelelően akarta kifejezni, mennyire fáj neki, hogy az emberek oly vakon haladnak a bűn útján.

Miért fáj Szűz Mária Szíve?

A Szűzanya megmutatta Fatimában azt is, miért fáj neki az emberek bűnössége: ő előre látja, milyen rettenetes lesz a szenvedésük a kárhozatban, mely felé vakon rohannak. — Az a szörnyű dekadencia, ami a renaissance korban kezdődött, kimarta az emberek szívéből a keresztény felfogást, — az erkölcsiséget megrontotta és azóta az

emberiség szakadatlanul lejjebb csúszott egészen a mai napig. Ennek az útnak a vége csak a kárhozat lehet. — Ezért szenved a Boldogságos Szűzanya Szíve, mert látja, hogy hova jutott a bűnös emberiség. Akármilyen bűnös valaki, Szűz Mária mégis gyermekének tekinti és nem szűnik meg érte közbenjárni, amíg csak az örökkévalóság küszöbét át nem lépi. Ő Szívéből nem vet ki senkit sohasem, mert mindig jóságos és mindig velünk együtt-érez.

Együttérez az Úr Jézus Szívével!

De még másért is fáj! Soha egyetlen Szív sem érzett úgy együtt Jézus Szívével, mint a Szűzanya Szíve. Hiszen az Úr Jézusban a Boldogságos Szentszűz egyúttal gyermekét is látja. Senki olyan közel nem állott hozzá, mint Jézus, és senkit úgy nem szeretett, mint őt. Nemcsak mint teremtmény imádta

Jézust, hanem mint tisztaságos anya, akiben soha szenny nem volt, aki világosan látta, hogy ki Isten és kik vagyunk mi. Azt szoktuk mondani, hogy a zseni, a lángész megpillant olyan dolgokat is, amit a hétköznapi ember nem tud meglátni sohasem. Mária Szívét soha a bűnbe nem szennyezte, értelmét bűn meg nem zavarta és értelmének világosságát, akarátának erejét épségben megőrizte. Szűz Mária zseniális értelmével jobban meg tudta érteni az isteni Udvözítőt, jobban fel tudta fogni jóságát, természetét és szeretetét, mint bárki más e világon. Ezért érezte át sokkal jobban, mint bárki más, hogy mennyire fáj az Úr Jézus Szíve az emberek közönyössége, hálátlansága és bűnei miatt. Ezért is fáj jóságos Szűzanyánk Szíve! Éppen ezért kell engesztelni az ő Szívét is. Ő maga mondja, hogy Isten úgy határozott, hogy az ő tisztaságos Szívét most

engesztelni és vigasztalni kell. Kárpótolni kell azok helyett, akik nem éreznek vele együtt és nem egyesülnek vele az Úr Jézus Szívének engesztelésére.

Bántják őt káromló ajkak

Mi Mária népe és országa vagyunk. És mégis, a mi népünk között is előfordulnak olyan szörnyű káromlások a Szűzanya ellen, hogy összeszorul a szívünk. Hogyan lehet Szűz Máriával szemben így vétkezni?! Ha a káromlást emberre szórták volna, már régen bezárták volna a sértegetőt becsületsértésért, mert az emberek még tizedrészét sem tűrnék el az ilyen csúnya szitkozódásnak, káromló becsmélésnek. Pedig mi Mária gyermekei vagyunk! Nekünk tehát elsősorban kell engesztelnünk Mária Szívét és vele egyesülten az Úr Szent Szívét azokért a káromlásokért is, amelyekkel a mi népünk bántja meg az édes Szűzanyát.

Igen, szükséges, hogy megvigasztaljuk Mária Szívét azok helyett a hálátlan gyermekei helyett, akik megszorítják őt. Ha majd sokan lesznek, akik minden Isten és Szűz Mária ellen irányuló káromlást megengesztelnek, akkor majd remélhetjük, hogy a Boldogságos Szűzanya jóságos Szíve még nagyobb szeretettel fordul hozzánk.

Engeszteljünk a bűnösökért!

A Szűzanya tisztaságos Szívét is engesztelni kell tehát, de nemcsak a bűnökért, amelyeket ellene elkövetnek, hanem a bűnösökért is, akik Isten ellen fordulnak. Hiszen azért mutatta be Szűzanyánk szeplőtelen Szívét töviskoszorúval övezetten, mert neki is sok szomorúságot okoznak az emberek Isten ellen elkövetett vétkeikkel. Az fáj neki, hogy Istent megbántják, Istent szenttégtelenítik meg önmagukban és ezért kéri, hogy legalább mi nyujt-

sunk vigaszt engesztelésünkkel. Ostromoljuk az ő jóságos Szívét azokért, akik nem teszik, hogy ők is megtérjenek és elhagyják a bűn útját.

Mindenki engeszteljen Vele!

Akkor menekül meg Mária népe és országa, ha majd mindenki, az egész ország bűnbánatot tart és engesztel. Igen, az egész nép tartson bűnbánatot, legyen állhatatos az engesztelés áldozatában és egyesüljön a Szűzanya Szívével. Ajánljuk fel neki bűnbánatunkat, vezeklésünket, szívünket és egész életünket. Ezen túl ő uralkodjék felettünk Szent Fiával s jöjjön el hozzánk, vegye birtokába szívünket, lelkünket. — A Szűzanya ki akar ragadni minket a sátán hatalmából és azt kívánja, hogy bűnbánatot tartsunk és vele együtt engeszteljünk. Ezért akarja, hogy az övéi legyünk!

Engesztelés legyen most a jelszavunk

Ne féljünk a Szűzanya Szívéhez fordulni akkor sem, ha érezzük, hogy sokat vétkeztünk! Ne tartson vissza az engeszteléstől se bűneink, se méltatlanságunk tudata! Ha pedig megtisztultunk a bűnbánat szentségében, akkor engeszteljünk a többi bűnösökért is, akik megátalkodtak vétükben és nem térnek meg bűneikből. Ha az egész népért engesztelünk, akkor a Szűzanya tisztaságos Szívének nagy örömet okozunk, hiszen ő sem zárja ki Szívéből még a legelvetemültebb gonosztevőt sem.

Most tehát a Szűzanya Szívének engesztelése legyen a jelszavunk, programmunk! Engeszteljünk mindannyian, hogy jóságos Szűzanyánk szeplőtelen Szívét tövisek helyett újra rózsakoszorú övezze! Ez a rózsakoszorú az őt szerető lelkek engesztelő tábora legyen!

ENGESZTELJUNK IMÁDSÁGGAL!

Miként engeszteljük!

Amikor a Boldogságos Szűzanya Fatimában megjelent, nemcsak azt sürgette, hogy engeszteljük, hanem azt is megmondotta, hogy miként, hogyan engeszteljük. — A Szűzanya az engesztelés eszközei közül elsősorban az imádságot jelölte meg. Az imádság az engesztelésnek első, legfontosabb és mindennapi eszköze.

Kép a család életéből

Egy családban az édesanya jóságos szíve anyai szeretetének minden melegét, minden gyengédségét beleoltja gyermekei szívébe, életét adja jóformán azért, hogy jók és istenfélők legyenek. Gondozza egészségüket, testi, lelki jólétükön dolgo-

zik. Vigyáz rájuk, hogy bajuk ne essék és semmiben hiányt ne szenvedjenek. — A gyermekek felnőnek, az élet sodra elkapja a lelküket és egy közülük, — talán éppen a legidősebb — mindig jobban, mindig mélyebbre sodródik, lelkében egészen elhomályosodik az édesanya intelme, emléke s a végén nincs már ami visszatartsa... Bekövetkezik a katasztrófa... elsüllyed az erkölcsi fertőben.

Vérzük az édesanya szíve: hány-szor kérlette gyermekét, hány-szor könyörgött neki, hogy ne hallgasson a rossz tanácsokra, maradjon mellette... De hiába... nem hallgatott az anyja szavára. Azt hangoztatta, hogy már elég nagykorú ahhoz, hogy a maga útján járjon. — A vége azután mindig az, hogy mikor már összeroppan és már késő, akkor jut eszébe az édesanya szeretete, gondossága, amellyel felnevelte őt.

„Nézd, itt vagyok én!”

Az édesanya nagy fájdalmát és szomorúságát észreveszi a kisebbik gyermek, akinek a szíve jobban odatapadt édesanyja szívéhez, aki mindig együtt élt, együtt érzett vele. Most, amikor látja, hogy édesanyja szíve mennyire vérzik testvére miatt, odamegy, megsimogatja a kedves arcot és gyengéden beszélgetni kezd vele. Halkan, kedvesen szólítja meg, meleg szeretettel: „Ne sírj, édesanyám!” Egyszerű keresetlen szavakkal, ahogyan a szíve diktálja, vigasztalni kezdi: „Ne sírj, ne szomorkodj!... Hiszen igaz... nekem is fáj!... Mindannyiunkra szégyen és fájdalom!... De ne sírj... nézd, itt vagyok én neked, én majd pótolom azt a hálát, ragaszkodást, amit ő nem adott meg... és majd elhalmozlak gyermeki szeretettemmel... én annál jobban a tied vagyok... ne sírj, édesanyám!”

Ebben áll az engesztelés lényege!

Ez a kép az életben igen gyakran megismétlődik és a legmélyebben, a legvalóságosabban ragadja meg és állítja elénk az engesztelés lényegét.

Az engesztelés imája az, amikor a hűséges, a jó gyermek odamegy és vigasztalja az édesanyját, — beszél vele, hogy felejtse el a fájdalmat, amit a hűtelen, rossz gyermeke okozott neki. Akármilyen nagy legyen az édesanya szívében a fájdalom, gyász és a szomorúság, ha így kedvesen, melegen elbeszélget a másik gyermekével, aki jó, aki hű maradt hozzá, lassankint megvigasztalódik az anyai szív.

Van ebben a beszélgetésben valami olyan megnyugtató, olyan bensőséges szív-kiáradás, amelyhez fogható sehol másutt nem található. Anya és gyermek között a viszony akkor mélyül el legjobban, amikor

a gyermek így tud beszélni az édesanyjával.

Előző elmélkedésünkben megismer-
tük azt, hogy a Szűzanya fatimai
jelenéseinek értelme a Szűzanya
szeplőtelen Szívének engesztelése,
— ez az életből vett példa pedig
megmutatja, hogyan engeszteljük a
mi égi Anyánkat.

Engesztelő imádság

Az a vigasztaló szó, amit a Szűz-
anyának mondunk és mit a Szűz-
anya ilyenkor felel nekünk, amikor
látja szeretetünket, ragaszkodásun-
kat, amikor látja jóakaratumkat,
amellyel elégtételt kívánunk nyujta-
ni a többiekért, látja, hogy ki akar-
juk húzni Szívéből a töviseket, ame-
lyekkel az emberek gonoszsága
megsebesítette őt és helyére a ró-
zsakoszorút szeretnénk visszahelyez-
ni: ez az engesztelő imádság. Ezzel
az imádsággal valóban megvigasztal-
juk anyai Szívét.

Az engesztelő ima lényege

Ebből a képből az engesztelő imádság lényegét is megkaptuk, megismerhettük. Az ima lényege nem szavaknak az elmondása, hanem a szívnek feltárása. Ezért sürgette a Szűzanya, hogy az engesztelést az ő Szívének tiszteletével hozzuk kapcsolatba. Minden engesztelő ima megnyilatkozása az ember szívének és átadása Szűzanyánk Szívének. Akkor jó az engesztelő imádság, ha szívünk úgy kitárul, mint a gyermek szíve anyjának. Akkor vigasztalódik meg a Szűzanya Szíve, ha ránk néz és látja, hogy a mi szívünk is úgy érez, mint az övé, ha együtt dobban a szívünk az ő Szívével, ha megértjük, megérezzük Szívének szomorúságát és gyermeki részvétellel, együttérzéssel, ragaszkodással iparkodunk mások helyett is örömére, vigaszára lenni. Az a jó imádság, amikor a szív így ki tud

tárulni és így együtt tud érezni...
De ezt el kell mondani a
Szűzanyának!

Szívfeltárás

Tehát a mi engesztelésünk legyen ilyen szívfeltárás, amelyben elmondjuk a Szűzanyának, hogy együttérzünk vele és hogy mennyire fáj nekünk is az emberek bűne, gonosz-sága, hűtlensége, amellyel az ő isteni Fiát olyan súlyosan megbántják!

Egy bizonyos, hogy amikor a Szűzanya reánk néz és látja, hogy ilyen őszinte ragaszkodással, szeretettel vigasztaljuk őt, jól esik neki, szívesen fogadja, kitárul az ő szeretete, az ő Szíve is felénk és a magáéval egyesítve viszi a mi engesztelésünket a jó Isten színe elé.

Engesztelő imádságunk fajai

Az engesztelő imának különböző

fajai vannak. Hogy melyek azok, megismerhetjük a három kis fatimai gyermeknek a Szűzanyával való érintkezéséből.

Csak látta...

A három kicsiny gyermek közül a két kisebbiknek a Szűzanya előre megmondotta, hogy hamarosan magával viszi őket. Meg is haltak pár év múlva. A fatimai temetőben egy magányos ciprusfa alatt van a sírjuk. Egyszerű sírjukra csak ez van írva: „Itt nyugszik Francisco és Jacinta, akik látták a Szűzanyát.” Többet nem is lehetett volna írni: „Látták a Szűzanyát!” — Valóban Francisco csak látta, de nem hallotta a Szűzanya hangját és nem beszélt vele. És mégis, az ő engesztelése volt talán a legmélyebb. Magasabbra emelkedett, mint a legnagyobb aszkéták, pedig „csak látta a Szűzanyát”.

Látta és hallotta

Jacinta hallotta is a Szűzanya hangját, de ő sem beszélt vele. Jacinta egészen más természetű, mint Francisco. Kis gyermek, hét éves: fürge, eleven, — nem a játékban, hanem az engesztelés, a vezeklés eszközeinek feltalálásában. Rögtön észre veszi, ha valahol alkalom van az engesztelésre. — A Szűzanyával nem beszélt, mégis a puszta látás, a szemlélet, szavainak hallgatása is egészen megszentelte és imádságos lélekké tette.

Látta, hallotta és beszélt is vele

Lucia látta, hallotta a Szűzanyát és beszélt is vele. Róla sokat ma még nem lehet elmondani, mert ő még él. De amint Bernadettet a Szűzanyával való beszélgetés teljesen átalakította, úgy Luciát is, az életszentség magas fokára emelte.

Az engesztelő ima fokai

Ebben a hármaskorban megismerhetjük az engesztelő imádságnak is a természetét és tökéleteségi fokait: Látni a Szűzanyát, mint Francisco, hallani, hallgatni, mint Jacinta, — és beszélni vele, mint Lucia.

Látni a Szűzanyát

1. Látni. Az engesztelésnek ez az első és legfontosabb kelléke: látni a Szűzanyát! — Ha megnyitjuk a hit szemét, mi is látni fogjuk. Csodálatos módon nem fog megjelenni nekünk a Szűzanya, mint Fatimában tette, de erre nincs is szükségünk. Mi a Szűzanyának régi, hűséges gyermekei vagyunk, nem is a testi szemmel kell őt látnunk, hanem a lélek szemével. — Le kell hunyni a testi szemet és meg kell nyitni a lélek szemét. Ezzel kell belátni a Szűzanya Szívébe, lelkébe

és ha a lélek szemével hitünk világánál meglátjuk a Szűzanya vérző Szívét, akkor már az engesztelő ima legnagyobb kegyelmét kaptuk.

Hallani a Szűzanyát.

2. Hallani. Csak látni, ez még kevés, ez még nem elég. — A jó Isten az engesztelő imának még más kegyelmet is juttat, hogy ne csak lássuk, hanem meg is halljuk a Szűzanyát. Nem csak emberi szót lehet hallani a Szűzanyától, mint Fatimában, szól ő sokszor az emberek szívéhez, lelkéhez, de sajnos nem mindig hallgatunk rá. Nem hallgatunk rá, mert a lelkünk nem nyílik meg a Szűzanyának eléggé. Mikor imádságainkban szórakozottak vagyunk, a világ zaja, zshivaja elnyomja az ő szavát lelkünk mélyén. Ezért kell elűzni minden szórakoztató gondolatot és egészen megnyitni szívünket-lelkünket, mikor engesztelő imádságunkat végezzük.

Az engesztelésben a Szűzanya Szívére ölel minket, szól hozzánk és megmondja, hogy mit kíván tőlünk. Az engesztelő imában tehát a lélek nemcsak látja a Szűzanyát, hanem hallja és szívébe fogadja az ő szavát is.

Beszélni a Szűzanyával.

3. Beszélni. De az igazi engesztelő ima még ennél is több, olyan mint Luciának az imája, aki maga is beszélt a Szűzanyával, nemcsak látta és hallotta őt. Igen, az engesztelő imában beszélnünk kell, el kell mondanunk, ami a szívünkben van, meg kell vigasztalni a Szűzanya Szívét azért, mert olyan kevesen vigasztalják őt. El kell mondani mindazt, amit a jó gyermek mondott az édesanyjának, mikor meg akarta vigasztalni. Minél jobban fáj jóságos Szűzanyánk Szívének a hűtlen gyermek elszakadása, annál jobban fogjuk mi őt sze-

retni, vigasztalni; minél jobban eltávolodik tőle a másik gyermeke, annál jobban ragaszkodunk mi hozzá; minél jobban elfelejtik, vagy éppen gyűlölik őt a gonoszok, annál jobban fogjuk mi őt szeretetünkkel kárpótolni, engesztelni.

Ha ezt őszintén érezzük szívünkben, akkor el is kell mondani a Szűzanyának és ha elmondottuk, akkor a Szűzanya felel is rá. És amit felel rá, azt a szívünkbe kell fogadnunk. Ez a bensőséges megbeszélés az engesztelő imádság harmadik legmagasabb foka!

Kötött szövegű engesztelési imák

Bár az engesztelő ima a szívnek és léleknek hangján beszél, mégis a Szűzanya azt kívánta, hogy az engesztelő imádságok között legyenek olyanok is, amelyek kötött imák, amelyeknek szövegét ismerjük és sokat használjuk. De ez az ima se

legyen csupán recitálás, hanem vigyük bele még ezekbe a szóbeli imákba is a szívünket, lelkünket.

Rózsafűzér

Ezek között a kötött szövegű engesztelő imák között a Szűzanya a rózsafűzért ajánlotta elsősorban, hogy naponta mondjuk el, beszélgessünk vele a rózsafűzér hangján, ne csak recitálva, hanem elmélkedve, vagyis „kísérjük el” őt a rózsafűzér titkain át az egész életén keresztül. „Elkísérni őt” — ez a Szűzanya saját szava, így kívánta. Tehát a rózsafűzér titkain keresztül kísérjük őt végig az élet útjain. Amikor méhébe fogadta szent Fiát, amikor Erzsébetet látogatva hordozta, amikor világra hozta, majd a templomba bemutatta és végül amikor megtalálta 12 éves korában. Kísérjük végig a Szűzanya életét az Úr Jézus szenvedése idején és a fel-

támadás, megdicsőülés örömében is. Legyen minden engesztelő imádságunk lelkünknek ilyen találkozása a Szűzanyával, akkor összeforr vele a szívünk és lelkünk.

Egyesülve a Szűzanya Szívével

Ha jól akarjuk végezni az engesztelő imát, akkor előbb mindig egyesüljünk a Szűzanya Szívével, hogy szinte egy legyen szeplőtelen Szívének minden dobbanása a mi szívünk dobbanásával, élete a mi életünkkel. Akkor az egész életünk minden munkája, pihenése, szórakozása éppen úgy, mint minden imádságunk, szenvedésünk, vezeklésünk: engesztelő imádsággá válik.

Ilyen szoros egyesülés, egybeforrás a Szűzanyával test szerint nem lehetséges, de a lélek világában a kegyelem erejével igen. Az isteni kegyelem lehetővé teszi, hogy szándékban, érzésben és lélekben egé-

szen együtt imádkozzunk Máriával s így engeszteljük, vigasztaljuk tisztaságos Szívét. Ha így egyesülünk vele, akkor nemcsak mi kísérjük el az ima szárnyán őt, hanem ő is elkísér minket életünk minden szakaszán. Így az engesztelő ima Isten előtt kedves életáldozattá változtatja egész életünket.

Lehull a lepel

Legyen a mi életünk állandó imádság, hogy mindig a Szűzanyával együtt dolgozzunk, cselekedjünk, éljünk. Legyen egész életünk a Szűzanya örömére, vigaszára, akkor lesz az igazán engesztelő élet, engesztelő áldozat, amit a Szűzanya szívesen vesz, szívesen fogad tőlünk. Akkor nemcsak látjuk, nemcsak halljuk a Szűzanyát, nemcsak beszélünk vele, hanem a legbensőbbben egyesülünk szent Szívével és a halál pillanatában az örök életbe is

vele lépünk át. Az lesz a mi igazi fatimai jelenésünk, amikor lehull majd a földi élet leple és a Szűzanyát mi is meglátjuk odaát, az örök boldogság dicsőségének fényében!

ENGESZTELJUNK VEZEKLÉSSEL!

A lélek szárnyalni szeretne

A nagy Magyar Alföld lelke szólal meg, mikor a még ma is élő népdalában mélabúsan énekl: „Magasan repül a daru.” Azért mondom, hogy a magyar nép lelke szólal meg benne, mert bár Isten idehelyezte erre a nagy, egyhangú síkságra, mégis népünk lelke szeret szárnyalni a magasban. Sóvárogva néz fel, amikor látja, hogy a madár szabadon ível az ég felé.

Igy van a lélek is sokszor, amikor érzi, hogy nagyon mélyen járja az élet útjait, hogy nagyon alacsony neki a világ. A lélek is kívánczik felfelé szárnyalni, mint a darumadár, amely szárnyait csattogtatva repül fel a magasba.

Szárnya nő a léleknek

A lélek szárnyalása az imádság.

Minden imában, de főleg az engesztelő imában szárnya nő a léleknek s akkor itt hagyja a sáros, piszkos földet, felemelkedik a lélek világába és ott találkozik a Szűzanyával. Ez a találkozás az engesztelésnek és a vezeklésnek a legfontosabb eszköze. Igen, a lélek, amikor engesztelő imát végez, a Boldogságos Szűzanyát meglátja, Vele beszélget, akkor, — mint a daru — felrepül a magasba és elfelejti, amit itthagyt a földön. A Szűzanyával való beszélgetés valóban elfelejtteti a mindennapi élet minden baját, gondját és felemeli az embert az egek Urához.

Megtört szárnyakkal

De néha mégis úgy vagyunk, mint az alföldi magyar, aki sóvárogva néz a magasba, de ő maga nem tud felrepülni. Mert igaz, hogy az ima szárnyat növeszt, de sokszor nehéz ezt a szárnyat használni. Sokszor

úgy érezzük, mintha szárnyunk törött volna. Képzeljük el, ha a madár szárnya eltörik és látja társát felrepülni, milyen irigység és vágy ébred benne. Mi is így vagyunk, amikor az ima szárnya megtörik bennünk. Nagyon jól tudjuk, hogy az ima szárnyán fel lehet repülni, de annál fájóbban érezzük, hogy földhöz kötött rablelkek vagyunk. Imáinkban sajnos olyan sokszor elszórakozunk, eltereli az embert valami a mennyei gondolatoktól. Úgy vagyunk, mint a rabmadár, mikor lábát hosszú zsineggel kötik meg, nagy lendülettel olykor felrepülünk, de azután újra visszaesünk a földre, mintha a testhez, a földhöz kötött lenne az egész életünk.

Eltépni a szálakat!

Vajjon a szórakozott, felületes imában tényleg a lélek szárnya törik meg? Csakugyan szálak kötnek a testhez és a földhöz?

Az bizonyos, hogy a Szűzanya Fatimában az ima mellé még egy másik engesztelési eszközt is ajánlott: a vezeklést. Az ima szárnyait azért nem tudjuk használni, mert nem használjuk eléggé a vezeklés eszközeit. Vezeklés nélkül nem tudja az ember eltépni a földhöz kötő szálakat. Ahhoz, hogy jól tudjunk engesztelő imát végezni, szükséges, hogy vezeklést is gyakoroljunk és önmegtagadásokkal szoktassuk magunkat ahhoz, hogy a vágyak és szenvedélyek meg ne akadályozzák a lelkünk Istenhez emelkedését.

Modern iszony a vezekléstől

A modern ember fél a vezekléstől, iszonyodik minden önmegtagadástól, az érzékek és vágyak minden megfékezésétől. Amikor vezeklésről hall, megjelenik képzeletében a középkor embere, aki véresre ostromozza magát és borzadva mondja, hogy ha

ez az engesztelő élet, akkor ez nem való neki, mert ő már túl van azon, hogy ilyesmivel keserítse életét. Így gondolkodik a modern ember, mert azt hiszi, hogy önmegtagadás, vezeklés nélkül boldogabb lesz földi élete. Azt hiszi, hogy ha az élet örömeit keresi és fenékgig üriti az élvezetek serlegét, akkor megtalálja a boldogságot.

Már a régiek is gyakorolták

Pedig könnyen rájöhethünk arra, hogy éppen azok a boldogok, akik meg tudják fékezni vágyaikat. Aki szabadjára engedi vágyait, az előbb-utóbb lezuhan és a földhöz rögződik, szárnyaszegett lesz és már nem is képes többé felemelkedni. Ezt a pogány népek is felismerték. A régi görögök, amikor már a szellemi kultúra magaslatára emelkedtek, rájöttek a vezeklés szükségességére, mert tapasztalták, hogy bölcs ember csak az lehet, aki az alantas vágyak

fölé tud emelkedni. De nemcsak elméletben tanították, hanem gyakorolták is a vezeklést. Gondoljunk csak a keleti aszkétákra! Gondoljunk Pythagoras iskolájára! Gondoljunk a kemény spártai nép pedagógiájára, mikor Artemis istennő tiszteletére az ifjúságot minden évben végig korbácsolták csak azért, hogy majd elég kemény legyen az ellenség csapásait férfias lélekkel elviselni...

Hozzá tartozik lelki életünkhöz

Ha már ennek a pogány önsanyargatásnak is van értéke, akkor mit mondjunk arról, ami a kinyilatkoztatás fényében engesztelésből történik? A kegyelem élete bennünk sokkal nagyobb örömet akar biztosítani. Krisztus nyíltan megmondja, hogy a test hadakozik a lélek ellen és lelkünk nem tud másként felemelkedni, csak ha az önmegtagadás, vezeklés eszközeivel

kemény igába hajtja testi vágyait és így biztosítja a lélek szabad szárnyalását.

A vezeklésnek az eszközei hozzátartoznak a lélek egészséges életéhez. Szükség van arra, hogy lelkiiségünk biztosítása végett önmegtagadásokat gyakoroljunk, másként a testi élet elfojtja a lelket és meggátolja a lélek kegyelmi életének kibontakozását.

Vezeklés nemcsak önmegtagadásból

De az engesztelésből végzett vezekléssel mást is gyakorolunk, mint egyszerű önmegtagadást! A vezeklés önmegtagadás ugyan, de olyan, amit az ember nemcsak azért vállal, mert arra szüksége van, hanem azért, mert a szeretet úgy eltölti, hogy önként is szívesen vállal áldozatot akkor is, amikor neki magának nincs is reá szüksége.

Hiszen a vezeklésnek az a célja,

hogy általa elégtételt nyujtsunk. Vezekléssel, önként vállalt szenvedésekkel adunk elégtételt azokért a megbántásokért és bűnökért, amelyekkel a Szűzanya és az Úr Jézus Szívét megbántják.

Önként vállalni!

Tehát a vezeklésnél az engesztelés szempontjából az a lényeg, hogy önként vállaljunk lemondást, szenvedést, önmehtagadást, sőt olyanokat is, amelyeneket talán úgy sem lehetne elkerülni, de a vezeklés szellemében készségesen, örömmel viseljük el és így a magunk akaratával is elfogadjuk azt, amit egyébként bizony csak panaszkodva tudnánk elviselni.

A mai élet milyen sok önmehtagadást kényszerít az emberre. Mennyi baj jár együtt az anyaghiánnyal. Mennyi a zúgolódás, elégedetlenség, mindezen szenvedések, nélkülözések

és bajok miatt! De elkerülni ezeket a bajokat nem tudjuk, akármennyire is zúgolódnunk.

Értékekké válnak

Vállaljuk el szívesen az engesztelés szellemében a szenvedéseket! Ajánljuk fel önként és készségesen: engesztelésből s így az elkerülhetetlen szenvedéseket is értékkeé kövacsolhatjuk. Ha mi ezeket a szenvedéseket felajánljuk a Szűzanya Szívének, s ezzel akarjuk megengesztelni, akkor értékessé válnak, mert a Szűzanya hozzáadja a maga érdekeit és úgy viszi Isten elé. Így elégtételt nyujthatunk szenvedéseinkkel azokért is, akik még megátalkodottak s engeszteléseinkkel az isteni igazságosság büntetését elháríthatjuk.

Találékonyág a vezeklésben

Akiket egészen eltölt az engesztelés szelleme, azok nemcsak azt a

szenvedést viselik el türelemmel, amiket úgy sem tudnának elkerülni, hanem keresik az alkalmat, hogy önkéntes önsanyargatást, vezeklést is végezhessenek. Olvashatjuk a Szív újság hasábjain hétről-hétre, hogy az emberek milyen találékonyak ebben. Sok édesapa és édesanya vállal magára lemondást, vezeklést, csak azért, hogy a Szűzanya közbenjárását elnyerje és a jó Isten legyen irgalmas, adja meg gyermekeinek a belátás, vagy megtérés kegyelmét.

A három kis fatimai pásztorgyermek is milyen találékony volt a vezeklésben! Hiszen ők még nagyon kicsinyek voltak, amikor máris olyan vezekléseket gyakoroltak, hogy az ember szinte nem is tudja megérteni, hogyan jöttek rá. Lemondanak az uzsonnáról, reggeltől-estig perzselő napon maradnak a bárányokkal, szomjúságukat nem enyhítik egy csepp vízzel sem. Az

úton kötelet találnak, abból vezeklő övet készítenek és azt viselik addig, amíg csak betegek nem lesznek. Sokszor kapnak gyümölcsöt, édességet, megköszönik, de nem eszik meg, hanem odaadják a szegényeknek. Lemondanak róla és önmegtagadásukat a bűnösökért ajánlják fel. Bizony sokszor még a felnőtteket is megszégyenítik! Honnan tanulták ezeket? Az engesztelés szelleme vezette rá őket! A Szűzanyától tanulták, akinek töviskoszorús Szíve sugallta. Ha mi is igazán engesztelni akarjuk a Boldogságos Szűzanya Szívét, minket is meg fog tanítani a vezeklésre!

Honnan tanulta Mária?

De jóságos Szűzanyánk, te honnan tanultad? Honnan ismered a vezeklés eszközeit? És ő megfelel erre is!

Szűz Mária élete olyan tiszta és szeplőtelen, neki nem volt miért vezekelnie, hiszen sohasem követett

el bünt. Tiszta volt létének első pillanatától kezdve. Malaszttal teljes volt s e kegyelem még a legkisebb hibától is megőrizte. Neki nem kellett önmegtagadást gyakorolni, hogy a testet legyőzze és lelkét szabaddá tegye szárnyalni a magasba. És mégis szívesen magára vállalja, megosztja Jézus minden szenvedését. Így lett a mártírok királynője. Szívét-lelkét úgy egyesítette Jézusával, hogy vele együtt végigszenvedte a kereszthalál minden gyötrelmét, mert tudta, hogy Jézus is engesztelésből viselte el a szenvedéseket, a sok gyötrelmet és a kínos kereszthalált. A nagy Engesztelőtől tanulta meg, hogy az önként vállalt engesztelő áldozatnak milyen nagy értéke van. Hiszen ezzel nyitotta meg részünkre a mennyország kapuját!

A keresztfá tövében

Igen, amikor ott állott a Szűzanya

a keresztt alatt, akkor tanulta meg, hogy mit jelent engesztelni és vezekelni. Nem a maga bűneiért, hanem értünk, bűnösökért, akiket szeret. A keresztt tövében gyulladt ki a Szűzanya Szívében a nagy szeretet irántunk, hogy még a legnagyobb szenvedéseket is szívesen magára vállalja érettünk engesztelésből. A Szűzanya élete úgy összeforrott Jézus szentséges Szívével, hogy szinte egy szív és egy lélek voltak. Magára vállalta tehát Ő is mindazt a szenvedést, amit Jézus, ezért lett Ő társmegváltó.

A Szűzanya nagyon megtanulta a szenvedésnek és az önként vállalt vezeklésnek az értékét. És ezért sürgette Fatimában is, hogy engeszteljünk, engeszteljük meg az ő tisztaságos Szívét, nemcsak imádsággal, hanem vezekléssel is.

Ennek az engesztelő áldozatnak nagy értéke, nagy ereje van, hiszen a szeretet sugallja.

Az engesztelés forrása

A Boldogságos Szűzanya Jézus Szívétől tanulta meg a vezeklésnek nagy értékét. És minket is, mikor a vezeklésre hív, elvezet a forráshoz: Jézus szentséges Szívéhez. Az ő szeretete és engesztelése a mienkkel egyesülve mind-mind Jézus Szívében talál helyet, mert a Boldogságos Szűzanya mindent neki ad át, neki ajánl fel. Engesztelő áldozatunk így az örök Engesztelő, az Úr Jézus Szívébe van zárva. Szűzanyánk tisztaságos Szíve minket is örökre oda kapcsol hozzá, akivel ő is örökre egybeforrt a soha el nem múló szeretet tüzében!

ENGESZTELŐ FELAJÁNLÁS MÁRIA SZIVÉNEK

Engesztelőket keres!

A Szűzanya azt kívánta Fatimában, hogy engeszteljük meg az ő tisztaságos Szívét. Meg is mutatta töviskoszorúval övezetten, hogy lásuk, mennyire fáj neki az emberek gonoszsága, hálátlansága, hűtlensége. Nekünk is feltárja tisztaságos, szerető anyai Szívét és keresi azokat, akik még szeretik őt, akik égi Anyjukat látják benne, akik készek vele együtt engesztelni Jézus szentséges Szívét. Azt szeretné a Szűzanya, ha ezután mi is vele együtt engesztelnénk!

Többet kíván!

Átelméltük, hogy hogyan kívánja a Szűzanya az engesztelő imádságot, az engesztelő vezeklést és elhatároztuk, hogy imádságunkat

engesztelő vezeklésünket az ő tisztaságos Szívének oltárára visszük. De ez még nem minden, ez még csak kis tömjénszemecske; Szűz Mária sokkal többet kíván! — Nem elégzik meg egy-egy engesztelő tömjénszemecskével: imádsággal, önmegtagadással, — sokkal többet, sokkal nagyobb áldozatot kíván tőlünk!

Teljes felajánlás

Azt mondotta, hogy ha igazán meg akarjuk engesztelni az ő szeplőtelen Szívét, ha igazán egyesülni akarunk vele az engesztelő áldozatban, akkor nekünk nemcsak imáinkat, nemcsak áldozatainkat, vagy bármily ajándékunkat, hanem önmagunkat kell felajánlanunk az ő szeplőtelen Szívének. Ezt a felajánlást elsősorban az egész Egyháztól kívánta a Szűzanya és amint tudjuk, a Szentatya már meg is valósította. De a Szentatya megkívánja,

hogy most már mi is tegyük meg ezt a felajánlást. Meg is tesszük!

De ez a felajánlás nemcsak abban áll, hogy elmondjuk a Szűzanyának: hogy „Jóságos Szűzanyánk tisztaságos Szíve, felajánljuk neked, mint a Világ Királynője szerető Szívének önmagunkat, szívünket, életünket egészen!” Ez a felajánlás nemcsak kis ima, hanem sokkal mélyebb, fontosabb és nagyobb dolog, mint azt az első pillanatban gondolnánk. E felajánlással a Szűzanya és a lélek között egészen más kapcsolat jön létre, mint volt eddig.

Urunk végrendelete

Emlékezünk a Szentírásból arra a pillanatra, amikor Jézus végrendekezett, mielőtt az engesztelő áldozata teljes lett volna. Ebben a végrendeletben úgy intézkedett, hogy a Szűzanya és miközöttünk egy bensőséges, szinte széttéphetetlen kapcsos-

lat jöjjön létre, hogy mi Máriát mint anyánkat tiszteljük és szeressük, ő pedig gyermekeivé fogadjon minket.

Még ennél is több!

Abban a felajánlásban, amit a fatimai Madonna most kíván tőlünk, még ennél is több történik; nemcsak gyermekeivé fogad minket, hanem még bensőségebb kapcsolat jön létre közöttünk! E felajánlás által átadjuk a jogot a Szűzanyának magunk fölött. Ő nemcsak gyermekeinek tekint minket, hanem valami csodálatos lelki egyesülés, lelki egybekapcsolódás történik közöttünk. A természetben hiába keressünk hasonlót, amivel ezt meg lehetne világítani, mert a természet rendjében annyira különállóan léteznek a dolgok, hogy még a legbensőségebb közösségben, a családban is az összekötő kapocs meghagyja a tagoknak a maga egyéniségét,

különböző szellemét. Bármennyire összetartoznak is, mégis a családi kapcsolaton belül — függetlenítheti magát minden tag. A Szűzanyának szóló felajánlással létrejövő kapcsolat ennél sokkal szorosabb, sokkal bensőségeesebb. Ezzel a felajánlással szynbiózis, együttélés jön létre.

A Szentszűz előtérbe lép

Boldog Grignon Lajos szerint a Szűzanya ezekben az utolsó időkben előtérbe lép és az Úr kívánsága szerint kezébe veszi a világ eseményeinek intézését, irányítását. Éppen az jellemzi ezeket a nehéz időket, hogy a Szűzanyának a szerepe most egészen más, mint eddig volt. A Szűzanya, Isten akarata szerint, eddig szerényen visszahúzódott, most azonban — amikor olyan szörnyű világfelfordulás és szenvedés zúdult reánk és a gonosz lélek végső erőfeszítéssel akarja elsöpörni az egy-

házat és kárhozatba dönteni a lelkeket, most a Szűzanya maga veszi fel a harcot az ellenféllel.

A gonoszság és a jóság harca

Nem is népek harcolnak itt már egymás ellen, hanem a gonoszság a jóság ellen. A sátán vette birtokába a földet, szétpattantak kötelékei és mintegy megszállja az embereket. Nézzetek csak körül, hogyan élnek az emberek, hogyan engedik szabadjára a legrútabb szenvedélyeiket! Kinek az uralma ez? Senki másé, mint azé, aki kezdettől fogva a legnagyobb és legelkeseredettebb ellenségünk, aki nem tud belenyugodni abba, hogy mi még részesei lehetünk annak a boldogságnak, amit ő örökre elveszített! A sátán, a gyűlölség szelleme felkavarja a világ békéjét és mindenfelé a maga lelkiületét, a gyűlölséget terjeszti. Ez az oka annak, hogy ez a szörnyű szerencsétlenség is reánk szakadt.

A gyűlölség szelleme terjed

Már pedig Isten maga a Szeretet és aki Istentől elszakad, az gyűlöl. A gonoszlélek Istentől véglegesen elszakadt, benne tehát egyáltalán semmiféle szeretet nem lehet. — Igy, ha közülünk is egyszer valaki elkárhozna, abban többet semmi szeretet nem maradna, az már csak gyűlölni tudna, annak egész lényét átjárná, betöltené a legteljesebb gyűlölet. Ez a sátán szelleme!

Megoldódott most a gyűlölség szellemének köteléke, valósággal ráönti a világra a gyűlölséget és megrontja ezzel az egész életet, a családi, társadalmi életet, a nemzetek életét. A sátán megszállja az embereket, de nemcsak gyűlölséggel, hanem minden rossz szenvedélyek felkorbácsolásával, mindazzal, ami csak Istennel szembeáll.

Mária győzelme velünk, általunk

Ez az oka annak, hogy amikor a Szűzanya engesztelésre szólít fel minket, többet kíván, mint néhány engesztelő imát, vagy vezeklést, önmegtagadást. Azt akarja, hogy adjuk át magunkat egészen neki, az ő szeplőtelen Szívének. Egyesüljünk vele egészen és teljesen, úgy, hogy a gonoszlélek szelleme ne férhessen a szívünkhöz. A Szűzanyának adott a hatalom, hogy széjjeltiporja a sátán fejét. Nem úgy képzeljük ezt, mint ahogy képeken szokták ábrázolni, hogy a Szűzanya rálép a kígyó fejére és eltiporja! Ez úgy fog történni, hogy mi felajánlásunkkal odaadjuk magunkat a Szűzanyának, egyesülünk az ő tisztaságos Szívével s így egyesülve, a Szűzanya velünk és általunk fogja a sátán fejét széjjeltiporni.

Akkor leszünk igazán engesztelő áldozatok, amikor teljesen egybe-

forrunk a Szűzanyával, úgy, hogy ő velünk, bennünk és általunk szembezálljon a gonoszlélekkel, legyőzze, megsemmisítse befolyását az emberekre, széjjeltiporja a fejét és végül teljesen legyőzze őt, mert azt ígérte Fatimában: „az én szeplőtelen Szívem győzni fog!”

Igen, ha sokan leszünk, akik Szűz Mária Szívének ajánljuk fel magunkat, akkor velünk és általunk legyőzi a Szűzanya a sátán hatalmát!

Több, mint imaforma!

Ez a felajánlás tehát több, mint egy kis jámbor imaforma! Itt arról van szó, hogy szembezálljunk a sátán hatalmával. Arról van szó, hogy a Szűzanya egyesíteni akarja azokat, akik az egész életüket odaadják neki, hogy az ő Szíve legyen vágyaik vágya, hogy az akarata legyen akaratuk irányítója, Szűz Mária elgondolása, gondolatviláguk moz-

gatója. Hogy mást ne is gondoljanak, akarjanak, hogy más érzelem ne is legyen a szívükben, mint amit a Szűzanya elgondol, akar és érez.

Lehetséges?

De hát lehetséges ez, hogy így egybeolvadjon a mi szívünk az ő Szívével? Lehetséges, hogy ő így bennünk éljen, velünk harcoljon, bennünk, velünk és általunk győzön? — Lehetséges! De nem a fizikai világban és rendben! Ilyen élet-egybeolvadás nem lehetséges mást, csakis a léleknek természetfölötti, kegyelmi rendjében.

Amikor tehát arról van szó, hogy mi a Szűzanyának adjuk át magunkat, akkor ez az egyesülésünk a kegyelmi világban válik valóra.

Nagyobb a Szűzanya tisztaságos Szívének szeretete, mint az egész világ gyűlölete; nagyobb, mint az összes embereknek és angyaloknak

a szeretete. Nagyobb, mert legtöbbit ő merített a végtelen szeretetnek óceánjából, neki korlátozás nélkül adott Isten a szeretetéből. Ezzel a szeretetével tölti el Szűz Mária Szíve a neki felajánlott és egészen átadott lelkeket és ez a szeretet legyőzi a gyűlölséget, ha majd a Szűzanya Szíve végleg győzni fog.

Birtokába veszi azt, amit felajánlunk

A természetfölötti világban tehát a Szűzanya kiválaszt magának egyeseket, akiket nagyon szeret. Ezeket nemcsak gyermekeinek tekinti, hanem sokkal bensőségesebben egyesül velük, szinte megszállja őket. Eljön és birtokába veszi azt, amit neki felajánlottak! Birtokába veszi és megszállja a neki felajánlottakat, hogy ezután egészen az ő Szíve, az ő akarata és elgondolása irányítsa őket. Ha így felajánljuk magunkat

Szívének, ő sugallja nekünk, hogy ne hasson ránk a gyűlölködés szelleme, hanem tudjunk tisztán és szeretetben élni itt a földön is. — A Szűzanya Szíve mintegy megszállva tartja a neki ajánlott lelket és állandóan sugározza bele az ő Szívének szeretetét, melegségét. Állandóan megtölti az ő gondolataival és nem engedi, hogy a földi gondolatok elnyomják az Istenre gondolatot; nem engedi, hogy a sátáni szellem megmérgezze ezeket a kiválasztott lelkeket.

Megerősít, legyőzhetetlenné tesz

Ha a Szűzanya elfogadja felajánlásunkat és birtokba vesz minket, akkor meg tudjuk őrizni a hitet, mely Isten gondolatával tölt el. Akármilyen gyarlók legyünk is, ha így felajánlottuk magunkat a Szűzanyának, akkor az ő akarata erősít minket. És akiket ő így megerősít, azokat le nem győzheti semmiféle

hatalom! Legfeljebb csak az történet ezekkel a lelkekkel is, mint a Szűzanya szentséges Fiával, hogy amikor azt hitték, hogy legyőzték őt, akkor győzte le ő a világot! A szeretetnek mindennél nagyobb az ereje! Az a szeretet, amely a Szűzanya Szívéből sugárzik, legyőzhetetlenné tesz minket.

Ezt kívánja Mária!

Ez az engesztelő felajánlás, amit a Szűzanya kíván! Tegyük meg! Érezzük, hogy a Szűzanya most a lelkünkbe száll, szól hozzánk, hív és magához ölel. Ha a gyermek az édesanyja társaságában van legszívesebben, hol éreznénk mi is jobban magunkat, mint a mi édes Szűzanyánknál?! Ajánljuk fel magunkat szerető Szívének egészen és hagyjuk, hogy birtokába vegyen, hogy leszálljon hozzánk és hogy velünk és bennünk éljen, engeszteljen és szeressen!

Felajánlom Szívének életem!

Nézzünk az égre és lássuk meg a reánk mosolygó Szűzanya arcát. Bennünket is hív, hiszen mi Mária gyermekei vagyunk régtől. Sóhajtsunk fel hozzá és mondjuk: Boldogságos, jó Szűzanya! Jöjj, legyen Tied az én szívem és lelkem! Jöjj, szállj meg engem és végy birtokodba egészen engem! Egyesülj velem, hogy ne is tartozzam soha máshoz! Jöjj és engeszteld velem a mennyei Atyát, hogy az én szívemnek áldozata kedves legyen előtte, mert a te szeplőtelen Szívednek áldozatával egyesítem azt örökre.

JEGYZET

Engesztelési kis könyvünk elmélkedéseivel a fatimai Szűzanya kívánságának akar eleget tenni. Üzenetének és kívánságának akar szócsöve lenni: engeszteljük Mária Szívét, mert reá bízta szenvedéseink megszüntetését az Úr! Ezért minden elmélkedésünk valóban megtartott engesztelő szentórák és közös engesztelő megkérlelések alkalmából született. A könnyebb érthetőség igényli, hogy jelezzük az alkalmakat is, mikor először elhangzottak.

1. **A világ Királynőjének szeplőtelen Szíve.** A papság részére. Megjelent az Eucharisztikus Értesítő 1943. évi 5. számában 35—37. l.

2. **Uzen a Szűzanya!** A katolikus Sajtóhölgybizottság 1943 április 18-án tartott engesztelő szentóráján az Angolkiasszonyok budapesti templomában.

3. **Égi Anyánk jóságos Szíve.** A Márta-ápolónővéreknek budapesti székházában tartott engesztelő estén 1943 május 19-én.

4. **Engeszteljük Mária Szívét!** A Kláver Szent Péter Társulat engesztelő szentóráján, az Angolkisasszonyok budapesti templomában, 1943 március 11-én.

5. **Miért engeszteljük Mária Szívét?** A Lazarista atyák budapesti templomában tartott engesztelő novénán, 1943 május 30-án.

6. **Engeszteljünk imádsággal!** A Lazarista atyák budapesti templomában tartott novénán, 1943 máj. 31-én.

7. **Engeszteljünk vezekléssel!** A Lazarista atyák budapesti templomá-

ban tartott engesztelő novénán,
1943 június 1-én.

8. Engesztelő felajánlás Mária Szívének. A Lazarista atyák budapesti templomában tartott engesztelő novénán, 1943 június 2-án.

T A R T A L O M:

Köszöntő	— — — — —	7
A világ Királynőjének szeplőtelen Szíve	— — — — —	11
Üzen a Szűzanya	— — —	17
Égi Anyánk jóságos Szíve	—	34
Engeszteljük Mária Szívét	—	50
Miért engeszteljük Mária Szívét?		66
Engeszteljük imádsággal!	—	77
Engeszteljük vezekléssel	—	94
Engesztelő felajánlás Mária Szívének	— — — — —	106
Jegyzet	— — — — —	123

54.

Kömüves Éva

AZ ESZMÉNYI LEÁNY

128 oldal, 1.80 P

55.

**A BOLDOGSÁGOS SZÜZ MÁRIA
KÖVETÉSE**

Latinból fordította Dezső István

112 oldal, 1.60 P.

56.

Erdey Ferenc

**ENGESZTELJUNK
KERESZTVISELÉSSEL!**

136 oldal, 1.80 P.

57.

Erdey Ferenc

ENGESZTELJUK MÁRIA SZIVÉT!

128 oldal, 1.80 P

58.

Szunyogh X. Ferenc O. S. B.

NAGYPÉNTEK

104 oldal, 1.50 P

